The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi". Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS. Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada. Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239. United States Editorial Offices: New York: Editor — V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Tālrunis LOrraine 7-6470. Chicago: Editor — K. KEZBERS, 2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA.

SATURDAY, JULY 7, 1962.

LATVIJA

AMERIKĀ

Nr. 53. SESTDIEN, 1962. GADA 7. JŪLIJĀ. 12. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT. OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi".

REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS.

Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ontario, Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792

Ņujorkas redakcijas vadītājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Tālrunis LOrraine 7-6470. Čikagas redakcijas vadītājs red. K. KEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA. Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

TICĪBĀ SAVIEM SPĒKIEM PRETIM JAUNIEM UZDEVUMIEM

Reģistrācijas birojam bija vienmēr darba pilnas rokas.

BŪS JĀNES ARĪ UPUŖI

Svētdien Čikagā noslēdzas lielie Jaunatnes svētki.

Laikraksta slejās jūs atradīsiet daudzu jau notikušo sarīkojumu aprakstus.

Mēs varam priecāties, ka mūsu pašu jaunatne, noorganizējot šos svētkus, ir nepārprotami pierādījusi gatavību kalpot latviešu kopīgai lietai.

Svētku teicamā izdošanās nav viņu vienīgā alga. Ticībā saviem spēkiem jaunieši nav vīlušies.

Šī ticība dos jaunus spēkus uzdevumiem un mērķiem, kas Latvijas labad ir jāveic jau šodien un kuŗu dēļ latviešu jauneklim un jaunavai jābūt sagatavotiem nest upuŗus.

Lai šī ticība pavada nākotnē mūsu jauno maiņu katrā ikdienas solī.

Lai Dievs svētī tos, kas pārņēmuši cīņas karogu!

Rakstnieks Guntis Zariņš svētkos pārstāvēja Eiropas jauniešus.

Čikaga. Mičigenas avenija. Saule. Prieks. Zilu, zaļu un sarkanu automašīnu rindas šņākdamas aizplūst nemitīgā steigā.

Klip ,klip ,tip . . . Blonda meitene paskatās, smaida. Kā tad, arī es — latvietis, ieradies uz Jaunatnes svētkiem.

Rakstnieks Guntis Zariņš no Londonas apbrīno divas lietas — mūsu dinamiku un spējas ātri sadraudzēties. Viņš redzējis filmu par Čikagu, kuŗā pilsēta attēlota drausmīga, nežēlīga un ļauna. Šī filma izraisījusi debates cilvēkos un avīzēs. Taisnība allaž abās pusēs — daļa pesimistiem, daļa optimistiem.

Mičigenas avenija šais dienās pieder priekam. Latviešu jaunatnes priekam. Pie modernās, pirmās šķiras Šeratona viesnīcas plīvo Latvijas karogs un man ir prieks par to un visu citu. Saule un jaunība, ko redzu te visapkārt, man uzlikusi rožainas acenes, redzu labo un jauko, aizmirstot sīkas kļūmes un nieku drumstalas, kuŗas, kā katrā lielā darbā, šad tad ieslīdējušas arī šeit. Kad redzu trīs latviešu tautu meitas un pilsētas galvu Dēliju sarunājamies televīzijā, zinu, ka simtiem un tūkstošiem čikagiešu skata mūsu krāšņos tautas tērpus un zina, ka latviešiem svētki. Viesnīcas gaitenī satieku turbanotu pakistānieti ar gaŗu bārdu, kuŗš kaut ko prasa blondai latviešu meitenei. Laikam prasa par mums. Lifta vadītāja jau prot latviski pateikt „uz augšu" un „lejā". Tā gaŗām svešiniekiem slīd Latvija un latvieši. Vai viss tas izzudīs kā migla, kad Jaunatnes svētki būs cauri? Kāpēc gan kaut kas nepaliktu? Ticu, ka paliks. Iegūst viņi, guvēji esam arī mēs. Katrs savā veidā, protams.

Kā tīkamākie, jaukākie jaunieši paliek atmiņā divi — Jānis Konrads un Egīls Kalme. Abi klusi, nopietni, reti smaida, bet kad smaida, smaids ir kā vēsma no Mičigenas ezera, tīkams, jauks. Viņi var būt lepni uz saviem sasniegumiem, bet viņi to neizrāda. Viņi nekautrējas runāt latviski, kad sveši ļaudis klausās, jo zina, ka mūsu valoda līdzvērtīga visām citām.

Pirmo reizi šinīs svētkos ievēroju, ka jauniešu vairums labprāt runā latviski. Liekas, kāds lūzums noticis, jeb svešais, ko līdz šim tik kāri un steidzīgi uztvēra, atklājies kā spīdīga, bet neīsta rota.

Vakara krēslā, kad Mičigenas ezera ūdeņi kļuvuši pelēki un smagi kā roņu muguras, pie Čikagas upes tilta stāv zēns un meitene roku rokā. Abi skatās ezerā un nerunā. Bet es zinu, ka viņi domā par lielo, jauko dzīvi, kas visa viņiem priekšā un kuŗā viņiem abiem būs tik daudz ko darīt.

Eju tālāk ,gaŗām Šeratona viesnīcai, kur skan čala, ņirb ļaužu drūzma. Tā tas katru vakaru šeit, līdz svētki noslēgušies un jaunie latvieši aizbraukuši, līdzi ņemot daļiņu no visa, ko šeit redzējuši. Protams — skaistāko un labāko, jo tā cilvēkam jādara, lai dzīvotu pilnvērtīgu, bagātu dzīvi.

Kārlis Ķezbers

PROF. DR. K. KUNDZIŅŠ – PIEŅĒMIS ATBILDĪGO LATVIEŠU LUTERĀŅU VIRSGANA AMATU

Rietumu apgabalā draudžu darbinieku konference šogad notika Sietlā, Vaš., un laika ziņā pieslēdzās pirmiem rietumu krasta dziesmu svētkiem. Konferencē bija pārstāvētas visas 10 rietumu apgabala draudzes ar delegātiem, bet, diemžēl, iztrūka daļa no tālāk dzīvojošiem mācītājiem, kas nestrādā pilnu mācītāja darbu, bet dienišķo iztiku pelna citā maizes darbā.

Konferences atklāšanas svētbrīdi vadīja prof. Dr. K. Kundziņš, to veltījot dārgā Virsgana, prof. Dr. theol. T. Grīnberga piemiņai.

Pēc tam konference iepazinās ar jauno mācītāju Jāni Medni, kas strādā amerikāņu draudzē, 40 jūdzes no Sietlas. Pēdējais vadīja ļoti interesantu bībeles stundu par strādniekiem Vīna kalnā .

Prof. Dr. K. Kundziņš sniedza pārskatu par rietumu krasta draudžu dzīvi, ietilpinot tajā arī Vankuveru, B. C., kas, būdama tālu prom no citām Kanadas draudzēm, ģeografiski pieslienas prof. Dr. K. Kundziņa vadītam apgabalam. Pārskats rādīja iepriecinošu ainu. Rosība draudzēs ir pieņēmusies. Izsmeļošu pārskatu par baznīcas palīdzības darbu sniedza agr. E. Robiņš. ietilpinot tajā arī salīdzinājumus no austrumu un vidienes apgabala draudzēm. Rietumu apgabala draudzes palīdzības darbam bija ziedojušas procentuāli vairāk nekā pārējo apgabalu draudzes.

Pēcpusdienas sesiju ievadīja Losandželosas draudzes mācītājs Elmārs Caune ar referātu par „auksto un silto baznīcu", ko visi noklausījās lielā uzmanībā, jo referents skāra vitāli svarīgus jautājumus draudžu nākotnes darbam. Pēc referāta klātesošie vēlreiz debatēja draudžu lēmumu par veco ļaužu mītnes ierīkošanu rietumu krastā.

Tālākās debatēs pārrunāja vairākus citus jautājumus: delegātu sūtīšanu uz L.W.F. sanāksmi Helsinkos, 1963. gadā, dziesmu grāmatas emendācijas darbu, jauno Bībeles izdevumu, kas vēl kavējās, un citus.

Konferences otrā dienā notika apvienots Dziesmu svētku un konferences dievkalpojums. Bija liels dievlūdzēju skaits. Dievkalpojumu kuplināja Sietlas latviešu koris, dir. Pētera Galiņa vadībā ar korāli „Dievs Kungs ir mūsu stipra pils" un Tālivalža Ķeniņa „Kristus rozes", kam vārdus rakstījis prof. Dr. K. Kundziņš.

Svētku sprediķi par Dāv. 40. dziesmas vārdiem sacīja māc. E. Caune no Losandželosas, ievadvārdus māc. H. Jesifers no Linkolnas, gala vārdus — prof. K. Kundziņš. Liturģiju vadīja māc. A. Ernstsons no Sanfrancisko.

Dzīvām debatēm, kā arī saistošu priekšlasījumu izraisītām pārrunām bagāta bija konferences ceturtā diena, kas bija veltīta svētdienas skolām un jaunatnes darbam.

Māc. H. Jesifers, tālais ciemiņš no Linkolnas, nolasīja divus ļoti saistošus referātus: „Bērnu ieinteresēšana un pienākuma apziņas izkopšana" un „Praktiskā mācību vielas apdare". Teoloģijas students Ivars Gaide, kas Ziemeļkalifornijas draudzē tikko bija pabeidzis savu mācītāja amata kandidāta gadu, savukārt referēja par tematu: „Jaunatne un baznīca".

Vēl vēlā vakarā pie prof. K. Kundziņa sanāca mācītāju apspriede. Slēgtā sēdē prof. K. Kundziņš nolasīja archibīskapa T. Grīnberga 1961. g. 27. jūlijā datēto testamentu par saviem amata pēcnācējiem.

Prof. K. Kundziņš paziņoja, ka viņš amatu ar bīskapa tiesībām uzņemas. Tālāk profesors ziņoja, ka Baznīcas virsvaldes prezidents adv. Pēteris Eglītis izbrauks uz Vāciju pārņemt Baznīcas virsvaldes archīvus.

J. Jelgavnieks

Alžīrija gūst neatkarību

PAMAZĀM APKLUST EIROPIEŠU SLEPENĀS ARMIJAS ORGANIZĀCIJAS BUMBAS. JAUNĀKĀS NEATKARĪGĀS VALSTS POLITIĶI NONĀK STRUPCEĻĀ. PALIKUŠIE KOLONISTI KĻŪS ALŽĪRIJAS PAVALSTNIEKI. TĀLO AUSTRUMU SASPĪLĒJUMS TURPINĀS. CHRUŠČEVS ATBALSTĪS MAOCETUNGU. RIETUMEIROPAS LIELIE TUVOJAS POLITISKAI UN SAIMNIECISKAI VIENOTĪBAI.

Pagājušās nedēļas nogalē ar negaidīti augstu vēlētāju skaita piedalīšanos un vairāk kā 99 proc. balsu, Alžīrija izšķīrās par neatkarību no Francijas. Kā Francijas kolonija Alžīrija bija 132 gadi. Par savu neatkarību tā cīnījās vairāk kā 7½ gadu. Un noslēgumā, par tās neatkarību balsis nodeva ne tikai kā neatkarības izsalkušie moslemu miljoni, bet arī bezjēdzīgās neuzvaramās un apnikušās cīņas zaudētāji — Alžīrijā pārpalikušie eiropiešu kolonisti.

Alžīrijas pagaidvaldība vēl nebija paspējusi sasniegt savas jaunās brīvvalsts territoriju, kad pēdējo par tādu jau bija pasludinājis Francijas prezidents ģen. de Golls.

Līdz ar to uzvaru vienlīdzīgi izcīnīja un panāca divas pretējās puses: Francijas prezidents un Alžīrijas nacionālisti.

Bet tas ir tikai sākums. Alžīrija ir gan brīva, bet, pagaidām, tās brīvība vēl nav vienota.

Alžīrijas pagaidvaldības resp. Alžīrijas neatkarīgās valdības ministru prezidents ir Ben Kadda, kas 4 gadus uzturējies trimdā Tunisijā un gribētu neatkarīgu Alžīriju redzēt sadarbojamies ar Franciju. Viņa nopietnākais politiskais pretinieks ir vicepremjērs Ben Bella, kas grib vienā paņēmienā nomest visas franču valkātās drānas un meklēt jau atrastus sabiedrotos komūnistu un arābu ekstrēmistu pasaulē.

Ben Kadda panāca Alžīrijas pamieru un jaunās suverēnās valsts neatkarību. Ben Bella viņam pārmet slepenas sarunas ar eiropiešu slepeno armiju. Un šeit Ziemeļafrikas situācija nonāk iespējami traģiskās domstarpībās. Ir tiesa, ka Ben Kadda veda sarunas ar slepenās armijas organizācijas vadību, un ir tikpat liela tiesa, ka šo sarunu rezultātā aprima, ja arī galīgi neapstājās, eiropiešu terrors.

Tai pašā laikā slepenās armijas organizācijas vadība daudzkārt brīdināja prezidentu de Gollu, ka Alžīrijas nacionālisti gatavojas pāriet pie komūnistiem. Ar to bija domāts Ben Bella.

Labi informētas aprindas Ziemeļafrikā kavējās izteikties. Bet fakti ir sekojoši. Ben Bella, kas neatkarības proklamēšanas laikā atradās Lībijā, paziņoja ,ka kopā ar Ben Kaddu uz Alžīriju nebrauks un izlidoja uz Kairo.

Nasseram, kas uz Ben Kaddu skatās visai šķībi, nekāda samierināšana neizdevās. 300 moslemu karavīru dezertēja no Oranas, lai pieslietos komūnista Ben Bellas spēkiem. Vairāk kā tūkstoš vīru tā paša iemesla dēļ pazuda no Alžīras.

Nav nekāds noslēpums, ka neatkarīgai Alžīrijai tagad draud pilsoņu kaŗš. Komūnistiem un Boa žņaudzējčūskām ir vienāda zobu struktūra. Ja tie vienreiz savu upuri sākuši rīt, tie to vairs nevar palaist. Var tikai aizrīties un nosmakt.

MASKAVA SOLĀS ATBALSTĪT PEKINGU

Pēc atgriešanās no gaŗākas vizītes komūnistu Rumānijā, kas bija Chruščeva pirmais pieturas punkts šovasar paredzētā satelītvalstu apmeklējumu sērijā, padomju diktātors radiofona un televīzijas uzrunās informēja krievu tautu par saviem pieredzējumiem.

Lai gan blakus Čechoslovakijai Rumāniju uzskata par ražīgāko un bagātāko satelītvalsti, Chruščevam par to kā tādu, tāpat par vizītes laikā atklātām Pad. Savienības lauksaimniecības grūtībām, nebija nekā ko pastāstīt.

Kā tas tik parasts šādos gadījumos, Chruščeva ceļojuma piezīmes galvenokārt uzmanību veltīja Savienoto Valstu imperiālismam, imperiālistu kaŗa kūdītājiem un, šoreiz, nacionālistu Ķīnai, kas, Vašingtonas skubināta, gatavojas uzbrukt Ķīnas cietzemei.

Tiesa, pēdējo nedēļu laikā Ķīnas jautājums atkal pacēlies dienas kārtībā. Komūnisti koncentrē spēkus Matsu salām, Čangkaišeks baidās no šo salu invāzijas, gudro, cietzemes bada dēļ par uzbrukumu komūnistiem un stipri vien jūt, ka šādai domāšanai nav ne mazāko izredžu saņemt atbalstu no Sav. Valstīm.

Bet neapšaubāmi komūnistu Ķīnas katastrofiskās saimniecības rezultātā kā komūnisti, tā nacionālisti domā par kaŗu. Nacionālisti, lai sakautu komūnistus, un pēdējie, lai novērstu ķīniešu miljonu domāšanu no bada un trūkuma.

Acumirklī saspīlējums tikai rūgst. Nekas vēl nav noticis. Bet, ne gluži nekas. Vašingtona nepārprotami deklarējusi, ka tā nekādas Čangkaišeka militāras dēkas neatbalstīs. Vēl vienmēr nav zināms, kāda būs amerikāņu reakcija eventuāla komūnistu uzbrukuma gadījumā Kvēmojai un Matsu. Pats Čangkaišeks tura gatavībā izpletņu lēcēju vienības un, liekas, nolēmis sākt sīkus traucējumu uzbrukumus cietzemē, cerībā, ka tie iededzinās neapmierināto ķīniešu revolūciju. Un Chruščevs paspējis apsolīt palīdzību komūnistiem, pie viena iekozdams Sav. Valstīm.

Savā Maskavas uzrunā Chruščevs paziņoja, ka Pad. Savienība steigsies talkā agresijas atvairīšanai pret Ķīnas cietzemi. Padomju diktātors apliecināja, ka Sav. Valstu skubināts, šādu agresiju gatavo nacionālistu Ķīnas ģenerālissims Čangkaišeks.

(Nobeigums 8. pp.)

Bērinieki pie archibīskapa prof. Dr. T. Grīnberga kapa. N. Uldriņa uzņ.

LATVIJA

Nr. 53 TREŠDIEN, 1962. GADA 4. JŪLIJĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00

Sludinājumu tiraksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 — $ 6.40 par vienu collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.
Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.
Ar autora vārdu vai inicāļiem parakstītajos rakstos izteiktas domas var nesaskanēt redakcijas viedoklim.

MIRIS MAZO TAUTU AIZSTĀVIS

Cīriches slimnīcā nesen mira Gotlībs Dutveilers, kooperatīva Migroz dibinātājs. Ka pavadītāju viņam būs daudz, to tuvinieki bija paredzējuši un četrās vislielākās baznīcās noorganizējuši svētbrīdi. Šķirsts uz rožu un neļķu kalna bija novietots aizgājēja draudzes baznīcā, bet ceremoniju ar modernās technikas palīdzību noraidīja uz pārējām trim baznīcām, lielo Minsteri ieskaitot. Bet ka tūkstošiem tomēr nebūs vietas baznīcās, to rīkotāji nebija paredzējuši. Tāpat lielajiem vainagiem, 340 skaitā, nebija vietas visās četrās baznīcās, ziedu bija kalni + iekšā un ārpus baznīcām.

Dutveilers 25 gados no mazā veikaliņa Cīrichē izveidoja Migroza kooperatīva lielus superveikalus visā Šveicē. Migrozam tagad pieder savas fabrikas, saknu dārzi, laborātorijas un barības pētīšanas institūti, klubi un ēdnīcas. Migroza apgrozījumi sasniedz miljardus. Ne kā izcilus tautsaimnieku un spožu organizātoru tauta ar tādu mīlestību pavadīja Dutveileru, bet gan kā savu lielāko dēlu, kas visu darija mazā cilvēka un visparības labā.

Dutveilera ieskats bija, ka maize jāiegūst visiem vienādi kā kvantitātīvā, tā arī kvalitātīvā ziņā. Produkti, drēbes, apavi jāpārdod par viszemākām cenām, jo vairāk spēs pirkt, jo vairāk būs jārażo, jo vairāk varēs pārdot, jo pārticīgāka kļūs visa tauta. Pēc viņa ieskatiem arī kapitāls nav jāizmācina, bet gan jāizlīdzina tautas starpā, lai neuzkrājas atsevišķu cilvēku rokās. Naudas, slavas, bagātības, titulu un luksa dzīves veida dēļ nav jāstrādā, bet gan lai visa dzīve un paši cilvēki kļūtu vērtīgāki, labāki.

Ka tie nebija tukši vārdi, bet gan Dutveilera dzīves saturs, to pierādīja viņa paša vienkāršais dzīves veids. Viņš vēl arvien dzīvoja savā mazmājiņā, priekšpilsētā, kur abi ar dzīvesbiedri apdzīvoja tikai trīs istabu dzīvokli. Brauca abi vēl vecā mazā automobilī, ko pirms pārdesmit gadiem bija iegādājuši. Ka viņam nauda nerūpēja, to pierādīja tas, ka pirms 2 gadiem viņi abi savus lielos uzņēmumus atdeva kooperātīvam. Otra viņa ideja jeb apsēstība bija visu laiku arī tā, ka cilvēks nedzīvo no maizes vien. Lai šo ideju iedzīvinātu, viņš noorganizēja dažādus kursus, kuŗos vakaros par lētu naudu varēja mācīties gan valodas, gan mūziku, gan amatus. Organizācijām viņš deva bez maksas telpas sapulcēm, sarīkojumiem, koncertiem, teātriem. Par viņa idejām un darba sparu bija pārliecība, ka viņā nemita vis cilvēka spēks, bet dinamīts. Viņu sevišķi interesēja internacionālas problēmas.

Pēdējā laikā viņu ļoti nodarbināja vienotas Eiropas problēma, kā stiprs pretkaŗa valnis. Viņa ideju atbalstam kalpoja 2 laikraksti: Brückenbauer un Tat. Beidzamajā visvairāk,kā nevienā citā Šveices avīzē, parādījās raksti par latviešiem un to kultūras sasniegumiem, jo Dutveilers mīlēja mazas tautiņas, sevišķi tagadējā laikā apspiestās. Brīvība ir katram cilvēkam visnepieciešamākā, bez brīvības nav darbības, bija viņa doma.

Dora Švīkule

DEVIŅAS FAKULTĀTES UN KRĀSAINAS CEPURES JELGAVAS STUDENTIEM

„Austrālijas Latvietī" nesen publicēta kāda no okupētās Latvijas saņemta vēstule. Tajā starp citu rakstīts:

Lauksaimniecības akadēmijā darbojas šādas 9 fakultātes: Lauksaimniecības, pārtikas rūpniecības technoloģijas, zootechnikas, veterinārmedicīnas, mežkopības, mežu technoloģijas, zemes ierīcības, lauksaimniecības mechanizācijas un kultūrtechnikas fakultātes.

Studijas ir ilgas. Piemēram, pārtikas rūpniecības fakultātē jāstudē 5½ gadi. Dzīvokļu bloko iekārtotas studentu kopmītnes, kuŗās katrā mitinās 4 studenti. Kā studenti, tā studentes staigā vienādās trīskrāsainās formas cepurēs ar nagu. Krāsas ir balts, zaļš un dzeltens. Tā kā LA mācās daudz jauniešu, kas saņem arī stipendijas ,tad Jelgava atgādina īstu studentu pilsētiņu.

Doma mūzejā Rīgā iekārtota nodaļa Tā agrāk dzīvoja studenti. Tur redzamas arī relikvijas, kas nolaupītas gan studentu korporācijām, gan citām akadēmiskām organizācijām.

AIZRĀDĪJUMS MOTORISTIEM
JAUNAIS SATIKSMES LĪDZEKĻU
NEGADĪJUMU PIETEIKŠANAS AKTS

Saskaņā ar jauno likumu nodibinātais Satiksmes līdzekļu negadījumu pieteikumu fonds (Motor Vehicle Accident Claims Fund), kas aizstāj Neapmierināto prasību fondu sākot ar 1962. g. 1. jūliju, nosaka, ka katrs satiksmes līdzekļa īpašnieks pārkāpj likumu, vadot vai atļaujot vadīt savu satiksmes līdzekli, ja nevar uzrādīt:

(a) pierādījumu, ka satiksmes līdzeklis apdrošināts pret ievainojumu sagādāšanu un īpašuma bojājumiem

VAI

(b) pierādījumu, ka samaksājis $ 20.00 neapdrošināto satiksmes līdzekļu nodevu.

Ja satiksmes līdzeklis ir apdrošināts, tad jābūt apliecībai par to. Ja tādas nav, nekavējoties jāgriežas pie apdrošināšanas pārstāvja.

Ja satiksmes līdzeklis nav apdrošināts, tad jāpārliecinājas, lai atļaujā būtu atzīme par to, ka papildus nodeva $ 20.00 ir samaksāta.

Ja satiksmes līdzeklis nav apdrošināts sakarā ar apdrošināšanas atsaukšanu vai arī termiņa notecēšanu, nekavējoties jāsamaksā $ 20.00 papildus nodeva vietējā Ontario Department of Transport birojā.

PERSONAS, KAS NEVAR PIERĀDĪT, KA IR APDROŠINĀTAS JEB ARĪ SAMAKSĀJUŠAS NODEVU VAI ARĪ UZRĀDA VILTOTAS APLIECĪBAS, SODĪS AR NAUDAS SODU, SĀKOT NO $50.00 LĪDZ $ 500.00.

Ja negadījuma rezultātā jāpieprasa zaudējumu atlīdzība no neapdrošināta satiksmes līdzekļa vadītāja, tāds pieprasījums (Application for payment), jāiesniedz Director of Claims, Ontario Department of Transport, 10 St. Mary St., Toronto 5. Lūgumu var iesniegt personīgi vai arī ar advokātu starpniecību. Lūgumus izšķirs nekavējoties. Tuvākai informācijai pieprasiet vietējā Ontario Department of Transport birojā brošūru, kas satur tuvākus paskaidrojumus.

GĀDĀJIET PAR TO, LAI JUMS MAŠĪNĀ VIENMĒR ATRASTOS APDROŠINĀŠANAS APLIECĪBA VAI PIERĀDĪJUMS, KA $ 20.00 NEAPDROŠINĀTO SATIKSMES LĪDZEKĻU NODEVA SAMAKSĀTA.

ONTARIO DEPARTMENT OF TRANSPORT

Hon. H. L. Rowntree, Q. C.,
Ministrs

A. G. Nab,
Ministra vietnieks

PREČU TRŪKUMS, BET KOMANDIERU PAR DAUDZ

DIVAS TREŠDAĻAS STUDENTU IZSLĒDZ PAR NESEKMĪBU

Latvijas okupantu laikraksts Padomju Jaunatne 12. jūnija numurā raksta, ka Rīgas politechnisko institūtu šogad beidz 40 dienas studenti. Taču tā esot tikai trešā daļa no tiem, kas šajā institūtā reizē ar beidzējiem uzņemti. Divas trešdaļas studentu atbirušas galvenokārt nesekmības dēļ. Mechaniskās fakultātes pirmajā kursā atbiruši 19 studenti. Pirmajā kursā studējot tādi, kas uzņemti tūlīt pēc vidusskolas beigšanas, kā arī tādi, kas vairākus gadus nostrādājuši ražošanā, tos saucot: studenti bez stāža un studenti ar stāžu. Fakts esot tas ,ka studenti ar ražošanas stāžu atbirstot ievērojami vairāk. Esot arī tādi, kuŗi aizraujoties ar sportu un mācībās kļūstot nesekmīgi. No šādiem uzskaitīti 4 krievi un 2 latvieši. Vai šie skaitļi reprezentē studentu procentu pēc tautībām, ir grūti pateikt, bet fakts ir tas, ka RPI studentu lielu procentu sastāda okupantu piederīgie. Daudzi studenti ar stāžu nespējot mācībām sekot, uzskatot, ka pirmā kursa mācību viela esot par grūtu. Grūti studēt tiem, kuŗiem esot ģimene un bez tam strādājot. Daudzi uzņēmumi uz RPI sūtot studēt savus strādniekus, bet tikai Latvenergo savējos mācībās kontrolējot. Šie uzņēmumi maksājot saviem studentiem stipendijas, bet bieži tās saņemot nesekmīgie. Tā starp citiem to darot arī VEF's. Rakstā arī teikts, ka daudzus strādniekus studēt sūtījusi Hidrometeoroloģisko aparātu rūpnīca. „Var šaubīties, vai līdzekļi nebūs izšķiesti veltīgi, jo Rižkovs, Spuģis, Filipenoks un Gerasimova (tātad sūta galvenokārt krievus, ref.) parasti ir nesekmīgi," — teikts PJ rakstā.

Latvijas vidusskolas pēdējos gados izlaiž sliktāk sagatavotus audzēkņus ,jo tos mācību laikā nodarbina daudz dažādos ražošanas darbos. Tie studenti, kas iestājas no rūpniecības ,daļu zinību ir aizmirsuši, bet vēl sliktāk ir ar tiem, kuŗus uzņēmumi sūta, jo tur kadru daļa izvēlas politiski vēlamākos. Bieži tie vidusskolas ir beiguši Krievijā. Šis raksts parāda, ka akadēmisko izglītību okupētajā Latvijā ir grūti iegūt.

SAJUKUMS KOMPETENCĒS

Okupantu oficiozs Cīņa 10. jūnija numurā ievadrakstā atklāj, ka jaunajām t. s. territoriālajām ražošanas pārvaldēm jau ir nesaskaņas ar rajonu partijas pārvaldēm, jo uzdevumu un kompetenču ceļi krustojas. Pēc organizācijas principiem šo organizāciju funkcionāri nav viens otram padoti, bet uzdevumi vieni un tie paši. Lūk, Cīņa norāda, ka šīs attieksmes neesot nokārtotas Valmieras rajonā. „Darba visiem pilnas rokas, bet daži vaditāji strīdas par „protokola" jautājumiem — kuŗš kuŗam pakļauts un kuŗš kuŗu var izsaukt uz savu kabinetu."

Cīņa spiesta norādīt, ka par ražošanas kāpināšanu atbild arī partijas rajona komitejas un izpildkomitejas. Kā sacīt, kungs kunga galā un visi grib komandēt šķidrās kolchoznieku brigādes.

BRĀĶA PRODUKCIJA

Cīņas 9. jūnija ievadrakstā savukārt prasīts, lai rūpnīcas ražo labu produkciju tautas patēriņam. Rakstā uzskaitīti dažādi slikti konstruētie un slikti ražotie priekšmeti. Lūk, izlaista jauna veļas mazgājamā mašina Rīga — 7, bet tai neesot iebūvēta centrifūga veļas izgriešanai.Elektriskās plītiņas izlaistas bez slēdžiem temperatūras regulēšanai un ar vaļējiem sildāmiem elementiem. Tām esot arī citas konstrukcijas kļūdas. Neko labu nevarot teikt par Liepājā ražotajiem elektrogludekļiem un kaloriferiem. Progresa vēsmas neesot rūpnīcas Darba spars ražotās elektrocepeškrāsnīm. Visi šie izstrādājumi negūstot piekrišanu, tie krājoties veikalos un noliktavās, kļūstot par plauktu sargiem.

Cīņa uzskaita tikai nedaudzus primitīvi ražotos priekšmetus, bet patiesībā atpalicība ir vispārēja. Brīvajā pasaulē tādas kvalitātes mantām pircēju nebūtu, bet latviešu tautai tie jāpērk par dārgu naudu, jo labāku nav.

PAT VEFS RAŽO DAUDZ BRĀĶA

Rīgas elektromašīnu un rūpnīcas VEF'a un A. Popova radiorūpnīcas izstrādājumi esot tālu pazīstami. Tie esot izskatīgi un, ja negadoties brāķis, tad arī labi kalpojot. „Ja negādās brāķis... Bet tas, diemžēl, vēl diezgan biežī ierodas pie patērētājiem, kas iegādājušies šo uzņēmumu ražojumus. Rīgas elektromašīnu rūpnīca tikai šā gada pirmajā ceturksnī vien ir zaudējusi brāķa dēļ 63.900 rubļus. Te vēl ir zema ražošanas kultūra, nepietiekama techniskā darba uzraudzība. Kontrolieri bieži vien ir ar mazākām zināšanām nekā strādnieki," tā apstākļus raksturo Cīņa.

JAŅEM NO PĀRPILNĪBAS

Kādas Maskavas ģimenes namamāte sūdzas kaimiņienei: „Šodien veikalos nebija ne gaļas, ne piena, ne sviesta, ne olu. Mans ledusskapis ir galīgi tukšs. Ko nu lai es daru?"

Kaimiņiene: „Pieslēdziet, biedrene, taču ledusskapi savam radio aparātam, Maskavas raidītāja taču mums ir viss kas pārpilnībā . . . "

HARIJS PLŪCI

Londonā uz dažām dienām ieradies viesis — baletmeistars Harijs Plūcis. Deviņus gadus (no 1947.—1956. gadam viņš darbojās Londonā par baletskolotāju Koventgardenā, kuŗa balets tagad skaitās viens no labākiem pasaulē. Margota Fontēna, Nerina, Berjozova un Soms ir Koventgardena dejotāji ,kas sasnieguši kalngalus savā mākslā. Kopā ar Koventgardena baletu Plūcis trīs reizes piedalījies turnejā Sav. Valstīs un Kanadā. Atvaļinājuma un baleta izrāžu pārtraukuma laikā viņš vairākkārt apmeklējis Sav. Valstis un mācījis baleta skolās un institūtos.

No 1956. līdz 1961. gadam H. Plūcis darbojās Šveicē Cīriches baleta akadēmijā.

1961. gada 1. septembrī Plūcis stājās darbā par Vīnes operas baletskolas vadītāju un izrāžu pārraudzītāju. Vīnes valsts opera ir ievērojama mākslas iestāde, un tā pieder pie labākām operām pasaulē. Baleta izrādes operā notiek sešas reizes mēnesī. Kā operā ,tā baletā darbojas lieliski mākslinieki. Operas nams kaŗa laikā bija nopostīts. Namu atjaunoja un operu atvēra 1955. gadā ar Bēthovena „Fidelio" izrādi, ko vadīja fon Karajans. Pirmizrāde norisinājās ar tādu svinīgumu, kāds bija parasts tikai Austrijas imperijas laikos. Pēc tam ik gadus sezonas vidū operas namā notiek balle, kuŗas spožums nav mazāks kā senos labos laikos. Starpība liekas tikai tāda, ka ķeizara Franča Jozefa nav klāt.

Par jauno darba lauku Plūcis paskaidro: „Darbs ir interesants, cilvēki atsaucīgi. Tas dod prieku un interesi strādāt. Daudz ir jauna, daudz kārtojama un pārkārtojama. Drosmes un izturības tur nevienam netrūkst. Tas arī ir labākā kļūda darba sekmēm. Pirms jaunā darba pieņemšanas Vinē Plūcis sazinājās ar karalisko baleta vadību un saņēma direktrises Ninetes de Valua atbildi, ka viņi vienmēr sniegs visu nepieciešamo atbalstu jaunā darbā, ja tāds būs vajadzīgs. Kad pagājušā gadā fon Karajans ieradās Londonā un apmeklēja operu, tad Koventgardena galvenais vadītājs Davids Websters apgalvoja to pašu. Šis

Modris Zeberiņš

SIRSEŅU Z

NEDARBU GRĀMATA

17. turpinājums

„Kā viens atzīstams."

Ne par velti Saldniekos mēdza piemi
pēdējais iz pirts nākdams, pazaudējis
mājās.

Esot gājis riņķi apkārt vien, visu
viena kāja bez tupeles īsāka, griež loku

Tas pats vecsaimnieks, kuŗam me
ņēmusi bikses, tik kreklu atstājusi, Paš
klētī, neesot vairs vecais pie pilna prāta

Izrāpies reiz pa klētsaugšu, griest
pa ceļu projām vienā kreklā — draugu
ties . . . kas par to, ka draugs gadiem

Starp citu: arī savu tēvu tēvs ir fot
ŗā baltā kreklā pie galda sēžot, kartup

Tēva tēvs nevarēja pat pa ceļu a
Neviens ārsts nesapratis, kālab, no kā.

. . . paši veŗas neveŗami? Tēvs stā
sevi saprotamu stāstu. Šimbrīžam vēl n
baigās ainas, tēvs pats bija mēģinājis
gājis Ķēniņa vakara ģimnazijā Rīgā.
Augusts Saulietis — tas salicis jautātā
klusēdams atdevis atpakaļ bez atzīmes.
par skolotāju. Atkal tēvs mēģinājis ap
ezeru, no sirds liriski izjūsmodamies
sauli, ūdeņu spožumu. Plūdons piera
svarīgi ne vien tas, ko pasaka, bet arī ta

Birznieks - Upītis tēvu iedrošināja s
stīt. Manuskripts bija aprāvies pēc pārd

Godbijīgi pieminu Andreja Upīša R
barga grāmata!

„. . . viņi grib, lai tu to zīmi pret log

☆

Tēvs apstaigāja sētas Brīvdabas m
Apbrīnoju divstāvu klētiņas ar luktu —
zi' vai nestāvēja allaž vārtu tuvumā? —
Arī viedie pētnieki min „riņķi gri

NEREDZAMĀ DIVĪZIJA

Aleksandrs stāsta:

PA SLEPENO AĢENTU BISTAMAJĀM GAITĀM.

19. turpinājums

„Man bailes, ka Rauchmaņa bēŗu vietā mums neiznāk piedalīties kādās citās bērēs," Mālova turpināja. „Jūs labi zināt, ka Centrs necieš kļūdas."

„Es to zinu," Krēsliņa balss bija tikko sadzirdama. „Darīju, kā bija teikts!"

„Mēs to zinām," Mālova atsēdās blakus Krēsliņam.

313. IZLAIDUMS.

Sabiedriskas organizācijas palaikam mēdz lepoties ar statūtos deklarētiem cēliem mērķiem, apsirmojušu pastāvēšanas gadu skaitu vai vismaz ar lielu biedru pulku.

Divdesmito gadu beigās Iekšlietu ministrijā dzejnieks Leonīds Breikšs reģistrēja biedrību ,kas, sojojot pa vēstures kāpnēm atpakaļ, drīz varētu svinēt 300 gadu pastāvēšanu. Dzejnieks un viņa tuvākie draugi šādu ekskursiju pagātnē uzskatīja par aplamību. Biedrības statūtos nebija atrodami nekādi pārāk cēli mērķi. Pats dīvainākais — šis slēgtās kādreizējo jauniešu brālības kasierim un biedrzinim bija gauži maz darba. Piecdesmit vai simts jaunekļi, kas ik gadus varēja bez kādām grūtībām pievienoties Leonīda organizācijai, vienkārši aizmirsa, ka dzīves jauko gadu atcerei, draudzībai un patiesai jauno studentu vienībai ir nepieciešama kādas tikai uz papīra pastāvošas organizācijas biedru karte.

Dzejnieks arī nemaz nemēģināja savā biedrībā reģistrēto brāļu skaitu pavairot. Viņam bija pamats tā rīkoties, jo viņš labi zināja, ka ar vai bez biedru kartes zēni, kas četrus gadus pavadījuši stingrā, bet taisnīgā piealdzēna Jāņa Stiprā vadītā mācības iestādē, savā tālākā dzīvē paliks vienmēr uzticīgi latviešu lietai.

Reģistrējot 1. pilsētas ģimnazijas abitūrientu biedrības statūtus, Leonīds Breikšs, varbūt, atcerējās, ka kritiskajās dienās, kad jauno, neatkarīgo Latviju nožņaugt mēģināja Bermonta bandas, zēni bija apmainījuši skolas solu pret Daugavmalas ierakumiem. Varbūt, ka dzejnieks atcerējās arī to, kad pie krituša pusaudža Veisa kapa ķimijas skolotājs Rācenis, bēriniekiem izklīstot, bija palicis līdz agrai rīta stundai.

„Mans mīļais puisīt! Mēs tevi neaizmirsīsim!" — citkārt stingrais skolotājs jūtu satraukumā nebeidza atkārtot. „Lai nu kapiņš nav tev par aukstu!"

Runāja, ka bēdās par kritušo jauno tēvzemes sargu Rācenis, ko Dievs nebija svētījis ar dēlu, esot vēlāk palicis savādnieks. Runāja, ka nakts melnumā skolotājs esot novilcis pašaustos pelēkos vadmalas svārkus un apklājis svaigo kapa kopiņu. Vecākie skolas audzēkņi atcerējās, ka vēl ilgi pēc Veisa bērēm Rācenim ķimijas stundās allaž bijušas asaru sasarkušas acis.

Bijušie Rāceņa skolnieki, varbūt, vēl tagad atcerēsies, ka līdz pat skolotāja gaitu izbeigšanai Rācenim mugurā vienmēr bija nenoteicama vecuma pelēki laucinieka svārki, un savus audzēkņus, lai cik lielas arī būtu viņu palaidnības, viņš sāka dēvēt tikai par puisīšiem.

Vai atgādināt, ka pēc brīvības cīņām skolas solos sēdēja vīri, kam karš bija pārtraucis skolas gaitas. Vienam otram no šiem puisīšiem bija jau krietni pāri divdesmitajam dzīvības gadam. Vēlākos gados Rācenis neziņāmu iemeslu dēļ mainīja uzvārdu. No Rāceņa viņš pārvērtās par Āriņu. Ķīmijas stundās bieži vien krīts bija atstājis daudz vairāk zīmju uz mazā savādnieka kailā galvas vidus un svārkiem kā uz melnās tāfeles. Tikai paši jaunākie skolas gaitu sācēji pirmajās ķīmijas stundās iedrošinājās atjauties pa slēptam smiekliņam.

„Tev nu gan, puisīt, nevajadzētu smieties," Rācenim tādās reizēs vajadzēja rāmi aizrādīt. Smējējies tad jutās kā izpērts kucēns.

Kad pēc daudziem gadiem Rācenis vecuma dēļ atstāja skolu, atvadoties no saviem puisīšiem, viņš norausa no smailā deguna svārku piedurknē mūžīgo rasas pilienu. Viņa acis bija valgas. Pēc kārtējā lūgšanas brīža viņš aktu zāles katedrā nomainīja mācītāju:

„Ja jums, puisīši, kādā dienā būs jānes upuŗi mūsu zemītei, dariet to tāpat kā priekš jums te citi ir darījuši. Ja pienāks grūti laiki, es atkal kā tamās dienās varēšu paskaldīt malciņu un aiznest uz Daugavmalu jums zupīti." Brīdi viņš meklēja tālākos vārdus.

Tad viņa izbalojušās zilās vecā vīra acis pievērsās akmens piemiņas plāksnei zem pirmā krituša skolas audzēkņa Veisa uzņēmuma: „Nekad nedariet kaunu savai skolai. Dievs kungs ir mūsu stiprā pils." Sirmgalvis saguma augstajā katedrā. Korālis nekad vecās skolas aulā nebija skanējis tik spēcīgi. Vecā Rāceņa puisīši nekaunējās asaru, kas daudziem šajā brīdī draudēja atņemt elpu.

☆

Atstājot 1. pilsētas ģimnaziju, zēni vismaz reizi gadā satikās. Parasti tas notika pavasarī. Kopīgām jaukām atmiņām sapulcējās katra abitūrijas gada vienas klases bijušie audzēkņi. Katrs savā laikā un vietā. Lielais vairums bija jau paspējuši pievienoties kādai akadēmiskai organizācijai. Par to liecināja viņu krāsainās studentu cepurītes. Laikā, kad nacionālas tuvredzības dēļ daudzas studentu organizācijas nenozīmīgu ārēju formu vai nepārdomātu principu deklarāciju iespaidā mēdza diferencēties, ģimnazijas abitūrientu sanāksmes šādu sašķelšanos uzskatīja par vislielāko aplamību.

Bijušie klases biedri, tagadējie korporāciju locekļi, vienotnieki, konkordieši un daži tādi vecie draugi, kas vēl nebija izšķīrušies, kuŗai biedrībai pievienoties, vai arī tie nedaudzie, kas tālāko izglītību universitātē neturpināja, vienmēr jutās kā brāļi.

Būtu aplami apgalvot, ka tikai 1. pilsētas ģimnazijas kādreizējie audzēkņi bija vienīgie vai labākie jaunie akadēmiķi. Mums vēlāk būs atmiņā jāatsauc daudzu citu jauniešu gaitas un uzupurēšanās tēvzemei.

(Turpinājums sekos)

Pētersons: „Kalniņa kungs, jūs izskatāties uz mata kā mana sieva, nebūtu tikai ūsu. Kalniņš: „Bet man jau nemaz nav ūsu." Pētersons: „Protams. Bet manai sievai ir."

RŪKUMS, BET RU PAR DAUDZ

attieksmes neesot nokārtotas Valmieras rajonā. „Darba visiem pilnas rokas, bet daži vadītāji strīdas par „protokola" jautājumiem — kurš kuram pakļauts un kurš kuru var izsaukt uz savu kabinetu."

Cīņa spiesta norādīt, ka par ražošanas kāpināšanu atbild arī partijas rajona komitejas un izpildkomitejas. Kā sacīt, kungs kunga galā un visi grib komandēt šķidrās kolchoznieku brigādes.

BRĀĶA PRODUKCIJA

Cīņas 9. jūnija ievadrakstā savukārt prasīts, lai rūpnīcas ražo labu produkciju tautas patēriņam. Rakstā uzskaitīti daži slikti konstruētie un slikti ražotie priekšmeti. Lūk, izlaista jauna veļas mazgājamā mašīna Rīga — 7, bet tai neesot iebūvēta centrifūga veļas izgriešanai. Elektriskās plītiņas izlaistas bez slēdžiem temperatūras regulēšanai un ar vaļējiem sildāmiem elementiem. Tām esot arī citas konstrukcijas kļūdas. Neko labu nevarot teikt par Liepājā ražotajiem elektrogludekļiem un kaloriferiem. Progresa vēsmas neesot rūpnīcaş Darba spars ražotās elektrocepeškrāsnīm. Visi šie izstrādājumi negūstot piekrišanu, tie krājoties veikalos un noliktavās, kļūstot par plauktu sargiem.

Cīņa uzskaita tikai nedaudzus primitīvi ražotos priekšmetus, bet patiesībā atpalicība ir vispārēja. Brīvajā pasaulē tādas kvalitātes mantām pircēju nebūtu, bet latviešu tautai tie jāpērk par dārgu naudu, jo labāku nav.

PAT VEFS RAŽO DAUDZ BRĀĶA

Rīgas elektromašīnu un rūpnīcas VEF'a un A. Popova radiorūpnīcas izstrādājumi esot tālu pazīstami. Tie esot izskatīgi un, ja negadoties brāķis, tad arī labi kalpojot. „Ja negādās brāķis... Bet tas, diemžēl, vēl diezgan bieži ierodas pie patērētājiem, kas iegādājušies šo uzņēmumu ražojumus. Rīgas elektromašīnu rūpnīca tikai šā gada pirmajā ceturksnī vien ir zaudējusi brāķa dēļ 63.900 rubļus. Te vēl ir zema ražošanas kultūra, nepietiekama tehniskā darba uzraudzība. Kontrolieri bieži vien ir ar mazākām zināšanām nekā strādnieki," tā apstākļus raksturo Cīņa.

JĀŅEM NO PĀRPILNĪBAS

Kādas Maskavas ģimenes namamāte sūdzas kaimiņienei: „Šodien veikalos nebija ne gaļas, ne piena, ne sviesta, ne olu. Mans ledusskapis ir galīgi tukšs. Ko nu lai es daru?"

Kaimiņiene: „Pieslēdziet, biedrene, taču ledusskapi savam radio aparātam, Maskavas raidītāji taču mums ir viss kas pārpilnībā . . . "

šies, kuŗai biedrībai pievienoties, vai arī tie as tālāko izglītību universitātē neturpināja, s kā brāļi.

ami apgalvot, ka tikai 1. pilsētas ģimnazijas ūdzēkņi bija vienīgie vai labākie jaunie akas vēlāk būs atmiņā jāatsauc daudzu citu as un uzupurēšanās tēvzemei.

(Turpinājums sekos)

„Kalniņa kungs, jūs izskatāties uz mata kā va, nebūtu tikai ūsu. Kalniņš: „Bet man jau ūsu." Pētersons: „Protams. Bet manai sievai ir."

HARIJS PLŪCIS CIEMOJAS LONDONĀ

Londonā uz dažām dienām ieradies viesis — baletmeistars Harijs Plūcis. Deviņus gadus (no 1947.—1956. gadam viņš darbojās Londonā par baletskolotāju Koventgardenā, kuŗa balets tagad skaitās viens no labākiem pasaulē. Margota Fontēna, Nerina, Berjozova un Soms ir Koventgardena dejotāji ,kas sasniegušī kalngalus savā mākslā. Kopā ar Koventgardena baletu Plūcis trīs reizes piedalījies turnejā Sav. Valstīs un Kanadā. Atvaļinājuma un baleta izrāžu pārtraukuma laikā viņš vairākkārt apmeklējis Sav. Valstis un mācījis baleta skolās un institūtos.

No 1956. līdz 1961. gadam H. Plūcis darbojās Šveicē Ciriches baleta akadēmijā.

1961. gada 1. septembrī Plūcis stājās darbā par Vīnes operas baletskolas vadītāju un izrāžu pārraudzītāju. Vīnes valsts opera ir ievērojama mākslas iestāde, un tā pieder pie labākām operām pasaulē. Baleta izrādes operā notiek sešas reizes mēnesī. Kā operā ,tā baletā darbojas lieliski mākslinieki. Operas nams kaŗa laikā bija nopostīts. Namu atjaunoja un operu atvēra 1955. gadā ar Bēthovena „Fidelio" izrādi, ko vadīja fon Karajans. Pirmizrāde norisinājās ar tādu svinīgumu, kāds bija parasts tikai Austrijas imperijas laikos. Pēc tam ik gadus sezonas vidū operas namā notiek balle, kuŗas spožums nav mazāks kā senos labos laikos. Starpība liekas tikai tāda, ka ķeizara Franča Jozefa nav klāt.

Par jauno darba lauku Plūcis paskaidro: „Darbs ir interesants, cilvēki atsaucīgi. Tas dod prieku un interesi strādāt. Daudz ir jauna, daudz kārtojama un pārkārtojama. Drosmes un izturības tur nevienam netrūkst. Tas arī ir labākā kīla darba sekmēm. Pirms jaunā darba pieņemšanas Vīnē Plūcis sazinājās ar karalisko baleta vadību un saņēma direktrises Ninetes de Valua atbildi, ka viņi vienmēr sniegs visu nepieciešamo atbalstu jaunā darbā, ja tāds būs vajadzīgs. Kad pagājušā gadā fon Karajans ieradās Londonā un apmeklēja operu, tad Koventgardena galvenais vadītājs Davids Vebsters apgalvoja to pašu. Šis fakts pierāda, cik nozīmīga bijusi Plūča darbība Londonā.

„Vīne ir ļoti mūzikāla pilsēta," turpina Plūcis. „Patlaban tur notiek mūzikas festivāls. Operu izrādes un koncerti notiek arī Theater zur Wien zālē. Šī ir vēsturiska vieta viņiešiem, jo šajā zālē notikuši Bēthovena un Mocarta darbu pirmuzvedumi. Arī šis nams kaŗa laikā bija bojāts, bet austrieši izdevuši lielas naudas summas, lai atjaunotu vēsturisko celtni." Pakavējoties pie Vīnes, Plūcis saka: „Tā ir viena no lielākām un skaistākām pilsētām Eiropā, kur ir daudz vēsturisku celtņu, mākslas pieminekļu, mūzeju, baznīcu. Austrieši to mīl un ar to lepojas. Vīne ir ievērojams kultūras centrs. Mākslai izdod milzīgas summas. Austrieši saprot, ka tas ir viens no apstākļiem, kas saista ārzemniekus.

Vīnieši, tāpat kā parīzieši, visā pasaulē ir pazīstami ar savu eleganci, labu gaumi un smalku stila un māksliniecisko izjūtu. Vīnē ir īpatnēja gaisotne, kas nekur citur nav novērojama. Jautrība ,skaļi un sirsnīgi smiekli, bezbēdība, vieglums, laba gaume — tas viss raksturo Vīni. Kaŗa laikā īpatnējais it kā bija apklusināts, bet tagad agrākais šarms atgriežas ātriem soļiem!

Uz jautājumu, kā jūtas Londonā pēc ilgākas prombūtnes, Plūcis atbild: „Man ir gājis labi tālumā, bet Londonā arvienu atgriežos kā mājās. Sirsnību, siltumu izjūtu uz ikviena soļa no saviem tautiešiem un draugiem, bet ne mazākā mērā arī no agrākiem kollēģām Koventgardenā." Ar darba biedriem tagadējā karaliskā baletā Plūcim izveidojušās sirsnīgas attiecības un tādas tās palikušas arī tagad. Kad ierodas Londonā, Plūcis apmeklē visas baleta izrādes un bieži ie-

(Nobeigums 8. lpp.)

Vai sarīkot jauno literātu grāmatu skati ir vienkārša lieta?

Vispirms atbildiet uz šādu jautājumu: vai rakstnieks, kas izdod savu pirmo grāmatu 65 gadu vecumā, ir jauns literāts vai nē? Ja nē, kur šinī gadījumā vilkt robežu, jo padsmitgadīgu autoru mums nemaz nav? — Tā galvu lauza jaunais literāts Oļģerts Cakars, kam uzdots šo skati sarīkot. Bez tam, tā nav vienīgā viņa problēma. Vietējos grāmatu galdos var dabūt tikai dažu Amerikas apgādu izdotās grāmatas, bet citas, pat pasūtinot, nepienāk.

„Ja gribam, lai rodas jauni latviešu rakstnieki, tad gan vairāk būtu jāinteresējas par viņu darbu, jāatbalsta viņu grāmatu izdošana, jāreklāmē viņu pirmie darbi, jādabū tos tautā. Cik ilgi tā laiski dzīvosim no savu klasiķu pārspieduma, populāras citu tautu literatūras tulkojumiem un nedaudzajiem pašreiz atzītajiem rakstniekiem?" prasa Cakars.

„Varbūt tie jaunie vēl nav gatavi," iebilstu. Bet Cakars atspēko: „Olafs Stumbrs meklēja izdevēju savai grāmatai „Etides" vairākus gadus. Beidzot iznākusi, tā radīja ļoti plašu atsaucību lasītājos. Skaidrs, ka ne visas jaunās grāmatas būs tikpat sensācionālas. Tāpēc jo vairāk jācildina un jāapbrīno tie izdevēji, kas, savu uzdevumu apzinādamies, izdod jaunu autoru darbus. Mani personīgi taisni interesē nopirkt nepazīstama rakstnieka grāmatu; tādu lasot, iznāk vesela iepazīšanās ar pilnīgi jaunu pasauli. Lai arī ne katrreiz autors runājis man pa prātam."

Skatē ir redzamas 30 jaunu autoru 50 jaunākās grāmatas. „Tā vienkopus saliktas, latviešu grāmatas uzrāda manāmu pārākumu gaumīgas apdares ziņā," atzīst Cakars. „Pie tam jāpiezīmē, ka latviešu izdevēji rūpējas ne tikai par savu grāmatu papīra apvalku izskatīgumu, bet gādā arī par paliekamo vāku māksliniecisku apdari."

Bez tam 10 autori iesūtījuši skatei arī savus manuskriptus un pirmuzmetumu paraugus. Skate, tāpat grāmatu tirdziņš, ir ierīkota Šeratona viesnīcas „Tally - Ho" zāles priekštelpā, kur 4. jūlijā, plkst. 10.00 notiek Jauno literātu diena.

D. V.

Jānis Sudrabiņš

KONTRASTI

Nu dienas liktenis uz citiem spārniem nes.
Par teiksmu pagātne un cīņu laiks ir kļuvis,
Kam drebēja un liecās reiz puspasaules.
Nu mantojums — tik rētas sāpošas es guvis.

Kur mani biedri? Sedz tos tundras smilts . . .
Rēgs iznīcībā viņu kapiem pieminekļus cel.
Vien dzīvie piemin tik, reiz bij šo vīru cilts,
Par garu nomākto kad nakts vēl tumsu velk.

Un pīšļos sadrūp spožas rita strēles.
Pie krusta taisnību kāds smejot sit.
Ne protests skan, ne torņos zvanu mēles,
Viss steigas mākts un glaimu tālāk rit.

Kad celsies spēks, kas nesīs jaunas vēdas,
Par vētras putniem tautu masas kļūs?
Ir jautājums, kas miljons prātos ēdas.
Bet atbilde — tie paši esat jūs!

Apbalvots latviešu zinātnieks

Pazīstamais vidējās pakaudzes zinātnieks prof. Dr. J. Roze, kā zināms, darbojas Venecuēlā un ir Venecuēlas centrālās universitātes profesors un zooloģijas departamenta vadītājs. Par zinātniskiem darbiem prof. Dr. J. Roze saņēmis jau vairākas balvas un medaļas, piemēram Venecuēlas nacionālo godalgu zinātnē ar godu diplomu un 10.000 bolivāru naudā par Venecuēlas čūsku zoogeografiju. Bez tam jau agrāk prof. J. Rozem piešķirta Venecuēlas centrālās universitātes zinātņu fakultātes goda medaļa zeltā.

Pētījumos par koralu čūskām prof. Dr. J. Roze tiek uzskatīts par pasaules autoritāti. Vairākkārt profesors pārstāvējis Venecuēlu zinātniskos kongresos dažādās valstīs.

Latvietis — goda doktors

Upsalas universitāte, Zviedrijā, piešķirusi goda doktora gradu Auseklim Veģim.

Tālivaldis Ķeniņš

Volfganģu Dārziņu pieminot

Grūtas slimības piemeklēts, 24. jūnijā no mums šķīrās komponists Volfgangs Dārziņš. Mūsu mūzikas tradīciju vēsture ir jau sena, ja to aplūkojam no tautas dziesmu mantojuma viedokļa. Oriģinālās mūzikas plāksnē tā ir samērā jauna, nepilnus simts gadus veca un daudz iespaidota no dažādu citu zemju ievedumiem un skolām. Volfgangs Dārziņš bija viens no tiem retajiem latviešu skaņražiem, kas bija konsekventi meklējis un beigās arī atradis savu stilu, tā kļūdams par savas paaudzes oriģinālāko skaņradi. Ja lielumlielā daļa latviešu komponistu, un to piemēra pēc šo rindu autors attiecina arī uz sevi, nav varējuši izbēgt no dažādu novirzienu ietekmēm, tad jāsaka, ka V. Dārziņa mūzika, kas radusies pēdējo gadu desmitā, neapšaubāmi apzīmogota ar savu personīgo stilu ,oriģināliem atradumiem mūzikas līdzekļu pielietošanā un izmantošanā. Mūzikas vēsturnieku uzdevums būs pētīt un raksturot aizgājušā komponista stila īpatnības un formulēt par cik tās izriet no latviešu tautas mūzikas metriem, ritmiskiem variantiem un melodiskiem gājieniem. Ir jau tagad nojaušams, ka komponists ir pratis šos līdzekļus asimilēt, pārkausēt un dalēji iekļaut savā individuālā lējumā. Tam klāt nāk arī nemitīgie meklējumi mūzikālās formas izteiksmē, kas savā koncentrācijā, elementu izvēlē un vitālā spēkā rāda dziļu intelektuālu briedumu kompozicijas mākslas pārvaldīšanā. Volfgangs Dārziņš bija mūzikā atradis savu seju, un tas manuprāt ir lielākais gandarījums katrā māksliniecisku sasniegumā. Šīm problēmām V. Dārziņa mūzikā būs veltījamas īpašas apceres, bet jau tagad var teikt, ka latviešu tautas mūzikā savā esencē ir spēlējusi lielu lomu skaņraža mākslas aistētikā. V. Dārziņu varam arī uzskatīt kā vienu no mūsu labākajiem tautas mūzikas speciālistiem un analitiķiem, un ir liels gandarījums, ka viņa 200 latviešu tautas dziesmas vēl nesen parādījās atklātībā un ieguva Kultūras fonda balvu.

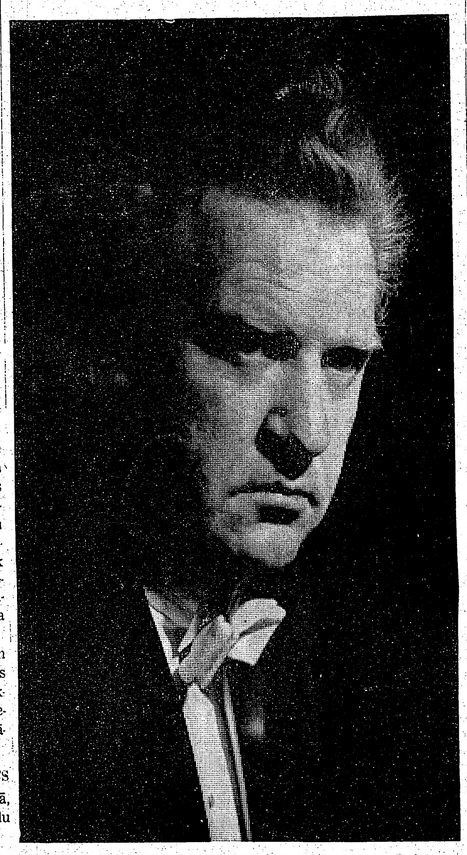

Volfganga Dārziņa pāragri noslēgtais dzīves gājums ir bijis pilns degsmes, aizraušanās un mūzikālu meklējumu. Nelaikis tikpat labi pazina kā klasisko, tā galēji laikmetīgo mūziku. Nepiederēdams nekādam īpašam nogrupējumam, viņš tomēr uzskatāms par sava laikmeta zīmīgu pārstāvi, kuŗu nodarbinājušas aktuālas māksliniecīskas problēmas un uzskati. Ir redzēti ātri rakstītāji, kuŗiem mūzikālās spoles šķetinājums it kā rit pats no sevis, bez īpašas piepūles vai grūtību pārvarēšanas. V. Dārziņš nenogurstoši strādāja ap katru savu skaņdarbu, to reizē analizējot un izstrādājot, lai katrai notij vai ritmam būtu loģiska, nepieciešama vieta visā mūzikas kopsakarībā un uzbūvē. Ar šo rafinēto slīpējumu viņa skaņdarbi ir arī ieguvuši ne tikai pilnu formas skaidrību, bet arī ievērojamu izteiksmes spēku. Savā jaunībā viņa mūziku ietekmē aizraušanās ar Skrjabinu, franču skolas pārstāvjiem, spāņu skolu, tak pamazām izveidojas personīgāki vaibsti, kuŗi pirmo reizi visspilgtāk parādās ar klavieŗu variācijām par oriģināltēmu, prelidēs un pirmajā klavieŗsonātē. Savu īsto seju un valodu viņš atrod taisni dzīves pēdējos gados, Sav. Valstīs dzīvojot, kur radušies lielāks skaits jaunu klavieŗdarbu, to skaitā otra klavieŗsonāta, mazās svītas, Sonatīna, Svita, Treludes u. c.

Visus šos skaņdarbus komponists ne tikai sacerējis, bet arī rūpīgi sagatavojis iespiešanai, lai tie būtu pieejami arī plašākai publikai. Pats būdams tetcams klaviernieks, savu un citu komponistu darbu spīdošs interprets, nāv brīnums, ka tas arī izvēlējies taisni klavieres, kā izteiksmīgāko savas mūzikas izteicēju, arī tīri tehniskā novadā atrodot daudz īpatu efektu. Viņa skaņdarbi prasa daudz tehniskas gatavības, spraigas un sīki pārbaudītas ritma izjūtas, gaŗīgas inteliģences un brieduma, kāda bija pašam aizgājējam. Tās nav domātas amatieŗiem un iesācējiem, kaut arī savās „mazās svītās" V. Dārziņš bija centies apsvērt arī jauno klaviernieku tehniski un mūzikāli bieži vien ierobežotās iespējas.

Par popularitāti šeit grūti runāt. Pēc tās aizgājušais skaņradis nekad nav meklējis un velti viņa mūzikā ir saskatīt elementus, kas censtos izpatikt lētākai gaumei vai tiešākām publikas prasībām. Latviešu publikas iemīļotai mūzikas formai — solo

(Nobeigums 8. lpp.)

Modris Zeberiņš

SĪRSEŅU ZĪMĒ

NEDARBU GRĀMATA.

17. turpinājums

„Kā viens aizliedzis."

Ne par velti Saldniekos mēdza pieminēt; vecsaimnieks, pēdējais iz pirts nākdams, pazaudējis tupeli ,neticis ir mājās.

Esot gājis riņķi apkārt vien, visu nakti, tāpēc ka tā viena kāja bez tupeles īsāka, griež loku kā cirkulu!

Tas pats vecsaimnieks, kuŗam meita mūžā galā atņēmusi bikses, tik kreklu atstājusi, Pašu turējusi ieslēgtu klētī, neesot vairs vecais pie pilna prāta.

Izrāpies reiz pa klētsaugšu, griestus paceldams, iet pa ceļu projām vienā kreklā — draugu satikt, vēl parunāties . . . kas par to, ka draugs gadiem kapsētā.

Starp citu: arī savu tēvu tēvs ir fotografējis vienā gaŗā baltā kreklā pie galda sēžot, kartupeļus ēdot.

Tēva tēvs nevarēja pat pa ceļu aiziet — tapa akls. Neviens ārsts nesapratis, kālab, no kā. Vaŗa vārti, allā!

. . . paši veŗas neveŗami? Tēvs stāstīja kā pašu par sevi saprotamu stāstu. Šimbrīžam vēl nepieminu jaunumu, baigās ainas, tēvs pats bija mēģinājis — domrakstā, kad gājis Ķēniņa vakara ģimnazijā Rīgā. Par skolotāju bijis Augusts Saulietis — tas salicis jautātājus — visapkārt! klusēdams atdevis atpakaļ bez atzīmes. Tad Plūdons bija par skolotāju. Atkal tēvs mēģinājis aprakstīt — Kaltikas ezeru, no sirds liriski izjūsmodamies par vasaras dienu, sauli, ūdeņu spožumu. Plūdons pierakstījis: „N. B. „ir svaŗigi ne vien tas, ko pasaka, bet arī tas, ko nepasaka."

Birznieks - Upītis tēvu iedrošināja savus stāstus uzrakstīt. Manuskripts bija aprāvies pēc pārdesmit lappusēm.

Godbijīgi pieminu Andreja Upīša Robežniekus. Barga, barga grāmata!

„. . . viņi grib, lai tu to zīmi pret logu gaisā izdzēs!"

☆

Tēvs apstaigāja sētas Brīvdabas mūzejā it nerunīgs. Apbrīnoju divstāvu klētiņas ar luktu — tēvs minēja: dieži' vai nestāvēja allaž vārtu tuvumā? —

Arī viedie pētnieki min „riņķi grieztās ēkas" atturīgi. Vai gan tēva māte, izdaudzinātā raganīgā rudace, visas pagalma teciņas iedama, pakšus tecēdama, būtu zelta jostu apjozusi tik izcili stipru?

Esot reiz Imbulis ganīdams nozaudējis lazdu pakalnītēs visas govis. Bet nu visas. Nevienas vairs. Gans vien — nāk jau tuvu dienvidiem, dzird māti noūjinām:

„Dzen mājē-ē-j!"

Govju nav. Nu skrien gans pārbijies, stāsta mātei. Šī noslauka rokas priekšautā, nāk jaunākajam dēlam līdz.

Lazdainajās ganībās pagājusies, pasauc tikai:

„Goči, goč, goč!"

— Mū, mū . . . — atbild koris bez kavēšanās. Nāk nu ārā — visas „goves", tole ar' — tak turpat visas bijušas. Sastāj apkārt, laiza . . .

☆

Gobzemju celtie, koptie, uzpostie Saldnieki savādāki. Jauni. Saulaini, gaiši — a t k a l to gribu atkārtot te, lai kā; iznācis gan bija augļu dārzs — to vajadzēja stādit par jaunu. Izsalis bargā ziemā, jo sargātāju, biezi izaugušo kļavu, sērmūkšu, ošu zaļo loku tēvmāsa — lika — izcirst. „Aes grib tāl raedzaēt!" — esot dots paskaidrojums.

Tēva māsa Ieva jau bija jaunlaiku cilvēks. Dēklības vietā bija jāstājas klusai varonībai — dēli . . . pēckaŗa valsts iekārta — samierināties negribēja. Nujā, tomēr:

. . . es griezīšu riņķu riņķus
pa eglīšu galotnēm . . .

Dēls Roberts pretojās iesaukšanai. Ir viena lieta, ko še sauc „draft dodger" . . . cita — idejiska pārliecība.

Ieva nomira pušmūžā, šķiet, ar smadzeņu audzēju. Tāpat kā mana māte. Tēvs domāja — dēla slēpšana, bailes — varētu būt īstais iemesls. Bija tak slēptuves būvējuši.

Roberts, pirms aizbraucis uz austrumiem, pusotra gada dzīvojis mājā nelegāli, nākuši meklēt reizi pēc reizes.

Jēkopu gan atceros kā zaldātu, bija atnācis pie mums Rīgā ciemā, es apbrīnoju visus ietērpa, uzkabes piederumus, ar viņa durkli zem spilvena aizmigu: kur man tāda, ē, militāra sirdsapziņa, kāpēc priecīgi gribas i salīdzināt (zeltspožās!) pažarnieku zeltītās kaskas kā grieķu kaŗotāju dievu - kaŗotāju bruņu cepures! — ar Svētās Pēterpils (!) ķeizarisko gvardu zeltaino kasku spožumu, tos i redzēju, ne citādi kā uz skatuves — „Dzimtenes" — drāmatizējumā.

Bet Janševskis — taču piemin ķeizariskos zaldātus jā, vislabāk man patīk tā aina, kur meita izskrien ar degošu skalu bunti pagalma tumsā lūkot, kādi cieminī sabraukuši, kas tik skaisti, braucot, ragu pūtuši . . . un skalu uguns zvērodama zvēro spozmē. — Meita redz pamazinātu tur pati sevi ir skalu . . .

☆

Mazs stāstiņš par „muziķi" te iederas.

Imbulis izgājis dienvidū patālu būdniekkalnos avenēs un salasījis pilnu tīri paprāvu krūzi ar kaudzi. Mājās nākot, satiek puisi, kas, dienvidu izgulējis, paslinki grozās. Ierauga Imbuli.

„Bai, smuks uags. Doa man, es tev dos muziķ?"

„Kāds muziķs tev i?"

Puisis izvelk no vestes kabatas jauku misiņa pumpu; esot tā atkritusi trīsrindenei ermoņikai. Imbulis arī izmij lielo labo aveņu krūzi pret muziķi.

Puisis bērs avenes saujā, metis mutē, ēdis šļepstin.

Atdevis krūzi, iedevis pumpu.

Imbulim sameties labo ogu žēl. Bet ar . . . ē, pogu izmīts, ko vairs darīsi?

Tēvs tika stāstījis, ka viņa bērnības laikos ābeles bijušas sadalītas šādi: saimniekam, tēva tēvam, bijušas divas. Mātei divas, tāpat vecākajai māsai, arī vecākajam brālim. Vidējam dēlam, Jēkopam, arī bijusi jo laba ābele, kaut viena; jaunākajai māsai Ievai arī viena ābele, taču īsti labās zortes ,tāpat kā saimniekam pašam, „muciņas", āboli. Imbuļa ābeli apgrauzuši zaķi, postu palielinājis kādā bargā ziemā sals; kad būtu sācis kārot, gaidīt ābolu, gadu gadā ābele stāvējusi tukša. Ne ziedu, ne augļu.

Iedalījums bijis stingrs, ikviens ģimenes loceklis ir bijis savas ražas vācējs, vienīgais patērētājs. Jaunākais bešā. Māte, māsa gan šad tad mīļi, laipni atvēlējušas, i pa ābolam pasniegušas, arī mātei bijusi samērā devīga roka. Arī Jēkopa maigā, laipnīgā daba bieži likusi jaunāko brāli uzdomāt, viņa vienīgai ābelei bijuši miltaini, saldeni - ieskāņi augļi, garžojuši labi, dievamgauž to bijis pamaz.

Vecākais brālis savu mantu turpretī cieši, it patīgi glabājis tikai sev. Mālāboli, vēlu rudenī nākdami gatavi, bijuši ilgi jāgaida, turpretī citi, kādi katram tie gardumi, gana izmielojušies jau vasaras otrā pusē. Vecākais brālis rāmi gaidījis ,taču tāda pacietība laipnību, dalītāja prieku nav vis palielinājusi. Andrejs tā arī vis neprasījis, citu augļu negaršojis, gaidījis tikai savus.

Ābeļu dārzu allaž visi iedomā raženu ir jauku vietu.

Gan sēžu ēnā,
Gan saulītē.

Visu laiku vēl nelaiķa radus pieminot — veco tēvu, veco māti, tēvoci Jēkopu — nevienu netiku redzējis, jāstāsta tāds stāsts, lai pāri nedarītu pieminai, nei arī . . . tēvam, kuŗu tālumā — vai personīgā tuvībā netiku meklējis ilgi.

Taču godbijība pret atmiņām prasa, lai arī „nu", ijā, „tumšo pusi" neskaustu mākslīgi ar paša radītu cenzūru.

Šodien saule, šodien saule,
Šodien vārna velējās . . .

Vecais tēvs, lūk, nedalījies vis savos ābolos, ta naē! Puišelis nedrīkstējis „ābol dārze" ieiet, „riķu pīt', šēt' priekše". Reizēm tomēr ieskrējis. Ar bailēm pacēlis: tieši tēva labākajai ābelei rīta vējš nobirdinājis pāri ābolu!

Saēdis ar maizi, taupīdams. To gardumu i neaizmirsa! Andrejs, vecākais brālis, ievācis pēdējais savu ražu, ir īpašā lādē ieglabājis pelnos, kārtu virs kārtas. Ļāvis, lai nobriest, nogatavojas; ja atceros pareizi, Lieldienu svētdienā vēl Andrejam āboli bijuši, tādi tiek jo ilgi!

Kā jau svētkos, brāļi izgājuši cierēt, Andrejam āboli līdz. Velk iz ķešas kabatas nazi, mizo gliši grozīdams. Sadala četrās daļās, izgriež serdi, ir ēd; tik pats!

Andrejs Zeberiņš visās lietās, vietās bijis „ar nagu". Brīvs, drošs milestībā, nav laidis gaŗām nevienu kalponi, ārē: jaunība tikai reiz mūžā, vīrieša īsie prieki jāķeŗ! Taču arī „amatos" bijis ar pavisam retu izveicību. Darbā gājis kā zvērs, visiem pa priekšu, tēvs šo arī uzslavējis, ir Andrejs vai pušu rāvies, cerēdams, ka Saldnieki — viņa! Tomēr iznācis pavisam citādi. Tēvs negribējis atdot vis to saimnieka godu, kavējies mājas norakstīt. Tad nu Andrejs izšķīries, ka tā vis nevarēs, visu laiku tur izstrādājies bez algas! Vai mūžu pie tēva par puisi stāvēsi? Nolēmis aiziet — tēva tēvs pavisam nevarējis tādu traku gājienu saprast — bet Andrejs aizprecējies iegātņos.

Redzēju tās mājas. Vasaru turp aizbraucām, bija citi saimniekotāji . . . Andrejs pats Krievijā. Pa ilgiem gadiem kādu vēstuli atlaida, tomēr tas gadījās gaužam reti.

Vai nu to citu svešu laužu, vai pelēki lietainās dienas dēļ man par mājām tā kā rudenīga atmiņu aina vien palikusi, bija māla kleķa ēkās. Istaba krēslā, sveša kolonistu valoda apkārt, tik Andreja celtais tornis atmiņā stalts, varens, spītīgs — tas bija vēja motora tornis, platie spārni nogāzušies lejā . . . tēvs sauca ir mani, jūsmīgi ,ar apbrīnu rādīja pie apvāzta vēja riteņa, kāds prasmīgs meistars.

(Turpinājums sekos)

Latviezi Kanadā

SMAIDOŠIE ZĒNI UN MEITENES AICINA JŪS CIEMĀ

KANADAS GAIDU UN SKAUTU 11. LIELĀ NOMETNE TĀLAVĀ.

30. jūnija pēcpusdienā Austrumu draudzes īpašumā Tālavā atklāja Kanadas latviešu gaidu un skautu 11. lielo nometni „Palīdzi tuvākam".

Nometni atklājot, mastos uzvijās Latvijas, Kanadas, gaidu un skautu organizāciju karogi.

Atklāšanas uzrunās nometņu pr-ki vad. M. Vilka un vad. St. Leimanis sveica kuplo nometņotāju saimi, aicinot būt čakliem nometnes iekārtošanas darbos un nodarbībās. Tērvetes skautu vecāku padomes un Tālavas pārvaldes vārdā nometņotājus sveica A. Ticmanis.

Pirmā nometnes darba diena

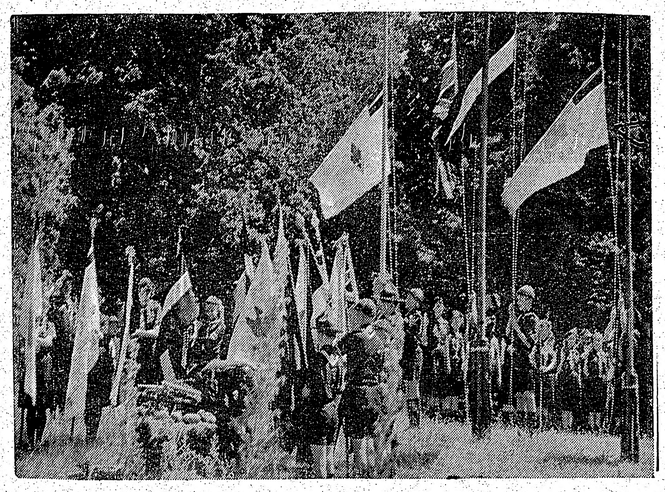

Svinīgā 11. Kanadas latviešu skautu un gaidu nometnes atklāšana Tālavā. B. Savicka uzņ.

Mazās meitenes steidz ar savas mītnes iekārtošanu. B. Savicka uzņ.

aizritēja telšu iekārtošanas darbos un veldzējoties upes ūdeņos.

Sestdienas vakarā bija gaidu un skautu ugunskuri ar priekšnesumiem.

Svētdienas darba kārtībā līdztekus nometnes iekārtošanas darbiem norisa arī atsevišķās nodarbības ar šķēršļu gājieniem.

Pēcpusdienas stundā notika nometnes dievkalpojums, ko vadīja māc. A. Briedis.

Svētdienas vakarā bija nometnes lielais ugunskurs ar nometņotāju priekšnesumiem. Ugunskuru iededzināja Austrumu ev. lut. draudzes pr-ks E. Ziplāns. Programmu vadīja vad. Ed. Dāvidsons.

Pēc svētdienas darba norišu aktuālitātēm nevar nepieminēt Tērvetes vienības veikumu, uzceļot „laipu tiltu" pāri upei kā dāvanu Rīgas mazskautu pulciņam, lai nebūtu jāmēro tālais apkārtceļš, dodoties ieturēt maltītes.

Arī nākošās dienas darbu norisi sekmēja jaukais laiks. Spraigi ritēja nodarbības un nometnes iekārtošanas darbi. Nometnē piedalās Rīgas vienības skautu pulciņš vad. St. Leimaņa vadībā un mazskautu pulciņš ar v. v. I. Batraku, kā arī dižskautu kops „Runči".

Tērvetes vienību pārstāvēja skautu pulciņš ar vad. J. Treimani un mazskautu pulc. ar vadītāju Ed. Ozolu.

Aiviekstes vienības skautu pulciņš vad. Ed. Dāvidsona vadībā un mazskautu pulciņš v. v. J. Vilka vadībā.

Jelgavas vienību pārstāv mazskautu pulciņš v .v. J. Balfā vadībā.

Roveri nometnē nepiedalās kā vienība, bet atsevišķi roveri un vadītāji bija gaidīti kā ciemiņi. Bija ieradies arī roveru ciltsvirsaitis vad. V. Subiņš ar Tērvetes dzimtas vec. vad. J. Dekšni, vad. V. Treimani, vad. G. Kārkliņu u. c.

Gaidu nometnē ieradušās — Gaujas vienības gaidu pulciņš vad. M. Vilkas vadībā un guntiņu pulciņš ar vad. S. Ozolu. Ventas vienību pārstāv gaidu pulciņš ar vad. G. Upīti, un guntiņas ar vad. Dz. Majoriņu. Saulkrastu vienības gaidas nometnē darbojās vad. A. Siliņas vadībā, bet guntiņas ar vad. R. Zālamani.

Nometnes vadībā darbojās vad. St. Leimanis un vad. M. Vilka, vad. Ed. Dāvidsons un vad. Dz. Majoriņa, vad. A. Budrevics un vad. A. Siliņa.

Gaidu jendas pr-ce vad. A. Martinsone, kas šogad kavēta nometnē aktīvi piedalīties, bija sūtījusi sveicienus un vēlāk ieradās arī īsā apciemojumā.

Guntiņu apakšnometni slēdza jau pirmdien un, no guntiņām atvadoties, nometnes pr-ce vad. M. Vilka tencināja guntiņu veiksmi. Viņa paziņoja arī guntiņu sacensību rezultātus un guntiņu vecākā vad. S. Ozola apveltīja labāko sekmju ieguvušos kuriņus ar godalgām.

Šķēršļu gājienā pirmo vietu izpelnījās Gaujas gaidu vienības guntiņu pulciņa kuriņš, otrā vietā ar līdzīgu punktu skaitu palika Gaujas Egles, Ventas vienības Priedes un Bērzi. Trešā vietā Ventas Liepu kuriņš. Tautas dziesmu sacensībās labākos panākumus guva Gaujas gaidu vienības guntiņu pulciņš, kam sekoja Ventas un Saulkrastu guntiņas.

Nometnes iekārtojumā labākos panākumus izpelnījās Saulkrastu vienības guntiņu pulciņa Bērzu kuriņš. Guntiņas atvadoties dziedāja guntiņu jauko dziesmu un teica guntiņu saucienu.

Notikušajā mazskautu šķēršļu gājienā pirmo vietu izpelnījās Rīgas mazskautu pulciņa Egļu saime, sekoja Tērvetes Ozoli un Rīgas Ozoli. Tautas dziesmu sacensībās visvairāk dziesmu zināja Aiviekstes mazskautu pulciņš. Tālākās vietās sekoja Rīgas un Tērvetes vienību mazskautu pulciņi. Tautas dziesmu sacensības, kā arī šķēršļu gājiens ritēja mazskautu inspektora vad. Ed. Ozola vadībā.

Gaidu un skautu lielo nometni „Palīdzi tuvākam" slēgs svētdien, 8. jūlijā, plkst. 3 p.p., un sestdien, 7. jūlijā plkst. 6 vak. notiks dalībnieku parāde un plkst. 9 vak nometnes lielais ugunskurs. Smaidošie zēni un meitenes pavada saulē, lietū un vējos patīkamas dienas. Priecīgie nometņotāji sagaida ierodamies arī kuplu ciemiņu skaitu šīs nedēļas nogalē.

Jābrauc pa 27. lielceļu līdz Cookstown. Tad jāpagriežas uz rietumiem un pa 89. lielceļu jābrauc līdz Notavasagas upes tiltam. Nepārbraucot tiltu, jānogriežas pa labi un jāseko ceļa zīmēm „Nometne".

IEVĒRĪBAI

DV. Toronto nodaļas valde paziņo, ka treniņi š. g. šaušanas sacīkstēm notiks LMM kluba īpašumā Bērzainē 7., 14. un 21. jūlijā, pl. 3 p.p.

Šaušanas sacīkstes paredzētas 28. jūlijā, vienā laikā ar kluba rīkotām, kam sekos uzvarētāju apbalvošana, komandas sastādīšana vispārējām DV sacīkstēm Kanadā un noslēgumā saviesīga sadzīve.

Ieinteresētie biedri laipni lūgti pieteikties LA birojā darba laikā, un tiem, kam nepieciešams transports, nav jāizpaliek!

Nodaļas valde.

TĀLA VIESŅA

Šinīs dienās no Austrālijas Kanadā ieradusies dziedone A. Sapale. Māksliniece apmetusies pie paziņām Toronto. Ja dažiem šīs zemes latviešiem viņas vārds mākslas pasaulē pasvešs, tad tas izskaidrojams ar to, ka viņa Latvijā bijusi sava mākslas ceļa pašā sākumā.

Latvija viņas talantu bija novērtējusi augsti, piešķirot Kultūras fonda neatmaksājamu stipendiju studiju turpināšanai.

Māksliniece ir DV organizācijas locekle un savu rosību nav liegusi arī pārējām latviešu organizācijām. Būdama rosīga sabiedriskā dzīvē, A. Sapale nav aizmirsusi turpināt vokālās studijes. Vācijā viņa ar sekmēm beigusi valsts konservātoriju. Pēc tam viņas ceļš veda uz Austrāliju. Jaunajā apmešanās zemē viņa atsākusi rosīgu sabiedrisku darbu un devusi vairākus patstāvīgus koncertus, gan arī dziedot radiofonā un cittautu sabiedrībā, tādējādi ceļot Latvijas vārdu. Kritikas, kuras rakstījuši austrāliešu un latviešu kritiķi, ir labas.

Latviešu organizācijas, kuras vēlētos sarikot dziedones koncertus, to var darīt ierobežotā laika posmā un ne vēlāk kā līdz š. g. oktobrim.

J. Treijs,
DV KV Kultūras daļas vad.

LASĪTAJU VĒSTULES

JAUTĀJUMS NAV AIZRĀDĪJUMS

Liekas, ka ZALKF pr-ža vietnieks J. Niedra savā rakstā Aizrādījums nevietā ,kas publicēts LA š. g. 13. jūnija numurā, laikam būs sajaucis jautājuma un aizrādījuma jēdzienus, jo es savā vēstulē, kas iespiesta LA 30. maija numurā, tiku jautājis, vai nevarētu tuvāk paskaidrot dažas lietas, kas man likās neskaidras sakarā ar Ziemeļamerikas Latviešu kultūras fonda sēdes atreferējumu. J. Niedra uz to ir atbildējis un līdz ar to viens otrs punkts ir skaidrāk formulēts un labāk saprotams. Paldies par to.

Taču raksta autors nevarēs apstrīdēt, ka LA 39. numurā publicētajā rakstā „Godinājums lat-

(Nobeigums 8. lpp.)

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-586,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U.
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KANBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozitiem, izdara visas parastās banku operācijas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā jaunās telpās —
27 BLOOR ST., E., TORONTO,
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai,
no plkst. 12—8 vakarā un
sestdienās no plkst. 12—5 p. p.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

No 30. jūnija līdz 8. jūlijam — gaidu - skautu 11. lielā nometne.
14. jūlijā — draudzes iesvētīto jauniešu salidojums Saulainē.
15. jūlijā — Saulaines 10 gadu atceres svētki Saulainē.
5. augustā — bērnu svētki Saulainē.
11. augustā — brīvdabas teātŗa viesizrāde (Londonas grupa) Saulainē.
1.—3. sept. — Tautas deju svētki Sidrabenē.
22. septembrī — Ītona auditorijā Amerikas ceļojošā teātŗa izrāde K. Lesiņa „Vājuma Spēks" un J. Sāberta 50 skatuves darba jubileja.
27. septembrī — Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
6. oktobrī — DV Toronto gada svētki — Leaside Memorial Gardens.
19. oktobrī — TLB Inženieŗu un tehniķu kopas slēgta balle.
20. oktobrī — DVTK teātŗa pirmizrāde Royal Ont. mūzejā.
3. novembrī — Dainas koŗa koncerts — Parkdale Collegiate auditorijā.
10. novembrī — Mārtiņu balle — Columbus Hall.
24. novembrī — Klīvlendas latviešu teātŗa viesizrāde B. Sova lugā Šokolādes zaldātiņš.
24. novembrī — jauktā koŗa Dziesmu Vairogs koncerts, Koncertapvienības sarīkojums.
1. decembrī — TLB dāmu komitejas balle, Ungāru zālē, 245 College St.
8. decembrī — TLB Drāmatiskā ansambļa izrādē R. Blaumaņa Ugunī.
1963. gada 7. februārī — pianista Artūra Ozoliņa koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
1963. gada 7. martā — dziedones Ritas Dzilnas-Zaprauskas koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.

HAMILTONĀ

13. oktobrī — DV gada svētki Royal Connaught viesnīcā ar svinīgu jundu. Priekšnesumu daļā Diždancis no Toronto.
17. novembrī — 18. novembŗa svinības Royal Connaught viesnīcā. Svētku runu teiks Komitejas Latvijas brīvībai pr-dis V. Hāzners no Ņujorkas.

NIAGARĀ

28./29. jūlijā — Draudzības un jaunatnes dienas.

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS & NOTĀRS
133 RICHMOND ST., W.,
TORONTO 1, ONTARIO.
EM 6-8996 (darbā).
RO 6-8354 (mājā).

TORONTO

● Mācītājs A. Liepiņš no Argentīnas ieradies Toronto un spredīkos jaunatnes iesvētīšanas dievkalpojumā 8. jūlijā, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā. Dievkalpojumā piedalīsies arī mācītājs E. Ķerģis no Hamiltonas.

Tie, kas vēlētos satikt mācītāju A. Liepiņu, lūgti zvanīt uz mācītāja A. Lūša dzīvokli — LE 6-2510. Paredzams, ka jaunatnes iesvētīšanas dievkalpojumu ar dziesmām kuplinās nesen no Austrālijas iebraukusi dziedātāja Apolonija Sapale.

● **Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas uzsaukums visām iesvētītām draudzes locekļēm piedalīties jaunā dievnama ērģeļu iegādei.**

Ja katra draudzes locekle sagādātu tikai $ 10,-, tad ērģeles jau būtu iespējams iegādāties. Šinī sakarībā rīko naudas loteriju š. g. 24. novembrī, 200 Balmoral Ave.

Visas mīļi lūgtas piedalīties biļešu pārdošanā. Biļešu teksts ir angļu valodā un tās dabūjamas, pasūtinot pa tālruni RU 3-6687 (S. Asmus), RU 3-5617 (L. Jansone) un OX 9-2578 (B. Tiltiņa), kā arī pie katras dāmu komitejas locekles.

Dāmu komitejas priekšniece.

● Māc. A. Briedis kristīja Andy Hercbergu, Bruno un Ārijas dēliņu; Raiti Uldi Freimani, Aina un Izoldes dēliņu. Laulāti: Jēkabs Risks (James Risk) un Ieva Vilsone.

16. jūnijā māc. A. Briedis Toronto York kapu latv. nodaļjumā uz mūžīgo dusu izvadīja Jāni Kārkliņu — miris 12. jūnijā, 59 gadus vecs.

VANKUVERĀ

● Divi pazīstami rīdzinieki, kas tagad dzīvo Vankuverā, jūnija mēnesī nosvinēja vērā liekamas jubilejas. Emmai Bētiņai 15. jūnijā piepildījās 75 mūža gadi, bet Eduardam Jaunzemim 28. jūnijā piepildījās 80 gadu viņa dzīves gājumā. Viņi abi ir latvieši ev. - lut. draudzes locekļi. Jubileju dienās gaviļniekus apsveica mācītājs K. Kampe un draudzes dāmu komitejas priekšniece Elza Smiltēna pasniedza viņiem ziedus.

NIAGARA

● Ilggadīgais skautu vadītājs Egons Jēkabsons darba apstākļu dēļ ar savu ģimeni pārcēlās uz Otavu, kur viņš atradis darbu valsts dienestā. No iecienītā sabiedriskā darbinieka un skautu vadītāja ar ziediem un piemiņas veltēm atvadījās skauti, mazskauti un vietējo organizāciju pārstāvji.

SV. KATARĪNES

● Sv. Katarīnes latviešu skolas mācību gada noslēgumu un absolventu izlaiduma aktu ievadīja māc. J. Prauliņa vaditais svētbrīdis. Skolu šogad absolvēja tikai viens audzēknis — Juris Arājs.

Skolas pārzine S. Klāsone un klases audzinātāja N. Lancmane uzrunāja skolas audzēkņus un sirsnīgos vārdos atvadījās no absolventa, kas savā skolas darbā bija parādījis iepriecinošas sekmes un centību. Skolas saimi sveica Sv. Katarīnes latviešu draudzes pr-ņs H. Greble, DV nodaļas vārdā Velta Pavlova, Mednieku un makšķernieku kluba vārdā — A. Vīksne. Skolas karogu svinīgajā aktā absolvents Juris Arājs nodeva glabāšanā nākošajiem absolventiem. To saņēma Jana Konrāde.

PANĀKUMIEM VAINAGOTS DARBS

Ontario dienvidu galā viena no pazīstamākajām mūzikas skolām L. Albertiņas vadītā „Classic Conservatory of Music" ar nodaļām Sv. Katarīnēs un Hamiltonā, kas nesen noslēdza kārtējo mācību gadu ar tradicionālo audzēkņu vasaras koncertu Sv. Katarīnēs vairāk kā simts skolas audzēkņu izpildījumā. Plašajā divu stundu programmā bija galvenokārt akordeonu orķestŗa, solo un klavieŗu priekšnesumi.

Kā sarīkojuma programmā lasāms, tad skolas audzēkņu vidū apmēram ceturtā daļa ir ar latviešu uzvārdiem, Studijā par skolotājām strādā arī 4 mūsu tautietes.

Skolas audzēkņi arī šogad, tāpat kā iepriekšējos gados, mūzikas festivālos parādījuši izcilas sekmes, saņemot apbalvojumus — medaļas un atzinības rakstus.

Sarunā ar pianisti L. Albertiņu noskaidroju, ka viņas vadītās mūzikas skolas jau 10 gadu darbojas Kanadā. „Mūsu skolas pirmsākums bija Ontario ziemeļu pilsētiņās — tur, kur ļaudis rok zeltu," pastāsta skolas vadītāja. Vēlāk, tāpat kā daudzi mūsu tautieši, arī viņa pārcēlusies uz „siltākiem apgabaliem" — dibinot skolas Sv. Katarīnēs, Hamiltonā, Niagarā, Vatertaunā un citur.

J. Vairdotis

GLEZNOTĀJS
A. ANŠMITS
pieņem pasūtinājumus portretiem.
443 Quebec Ave., Toronto.
Tel.: RO 7-3088.

VALTERA ZIEDIŅA SPIESTUVE
GREENWOOD PRINTERS
Izpilda augstas kvalitates drukas darbus latviešu valodā /Letterpress - Offset/. Mūsu darbus atzinīgi vērtējuši daudz latvieši un organizācijas A. S. V. un Kanadā. Ja Jūsu problēma, kur iespiest drukas darbus, kā piem.: vizītkartes, iesvētību kāzu, jubileju, organizāciju sarīkojumu un cita veida sarīkojumu ielūgumus, programmas, aploksnes, vēstuļu papīru, katalogus, brošūras, kam kvalitatē jāatbilst šī kontinenta prasībām, lūdzam rakstīt: Greenwood Printers, 218 Greenwood Ave. Toronto 8, Canada. Telefons: 465-8546. Pasūtinājumiem no A. S. V. ceol Post".

IZSAKĀM SIRSNĪGU PATEICĪBU

māc. A. Lūsim, rež. F. Lintiņam, dir. J. Barušam, deju grupas vad. Bāliņa kundzei, akord. A. Pērkonim, dekor. V. Varem, apgaism. V. Turķim, skat. iek. K. Pakrastiņam un A. Vītolam, visiem aktieŗiem, koristiem, dejotājiem, dāmām un palīgiem, kā arī viesiem un jāņubērniem par piedalīšanos Jāņos Saulainē.

SAULAINES PĀRVALDE.

Jauniešu iesvētē 1. ev. - lut. draudzē Toronto. Iesvētītie jaunieši: Uldis Āboliņš, Mārtiņš Bubenko, Ralfs Cers, Viktors Damanis, Indriķis Jānītis, Edvards Kukutis, Juris Rudzītis, Edvīns Sevels, Jānis Simanovskis, Voldemārs Skrinda, Mārtiņš Vāgners, Jānis Vilmanis, Jānis Vītols; Asna Alberinga, Dace Brodere, Vija Bruniņa, Astra Čopa, Anda Griķe, Izabella Jākobsone, Rasma Jankovska, Māra Kundrāte, Anita Lūse, Māra Pāvelsone, Ingrida Sevels, Dace Vidiņa, Irisa Vītola; vidū draudzes mācītājs A. Čops. (Foto JAK.)

DZ

ŅUJORKAS PIE

JAUNIE ROTU VEI

Red. V. Irbe.

Latviešu daiļamatnieku skaits svešumā nav liels, pie tam gandrīz visi šī amata pratēji to piekopj tikai kā blakus nodarbošanos. Ar daiļamatniecību lielu naudu nevar nopelnīt, darbs jāstrādā rūpīgi bez steigas, lai izstrādātais priekšmets labi izskatītos. Salīdzinot ar amerikāņu rūpniecības stundas izpelņu, daiļamatnieks nevar par savu darbu saņemt līdzīgu atlīdzību. Tā ir darba milestība, kas daiļamatniekus saista pie latvisko lietiņu gatavošanas, nododoties pa brīvo laiku gredzenu gatavošanai, metalla vai koka šķīvja veidošanai, saktu un citu rotas lietu radīšanai. Samērā nelielais daiļamatnieku skaits ar katru gadu mazinās, jo jauni amatnieki klāt nenāk.

Nometņu laikos Vācijā cilvēkiem bija daudz brīva laika, kurā tie centās kaut ko derīgu iemācīties. Radās daiļamatnieku kursi, radās arī daudzi daiļamatniecības izstrādājumi, bija pat atsevišķas daiļamatnieku darbnīcas, kā, piemēram, Libekā. Pēc izceļošanas esam nonākuši rūpēs par iespējami labāku materiālu stāvokli, kad vairs neatliek laika domāt par skaisto. Bet pēc 10 vai 12 pavadītiem gadiem jaunajā apkārtnē esam pietiekami iedzīvojušies, lai sāktu domāt arī par to, kā savu sirdi iepriecināt.

Jau vairāk kā trīs mēnešus Ņujorkā darbojas daiļamatnieku kursi, kas radušies skautu ierosmē. Tur piedalās 4 kokgriezēji M. Brencsona vadībā un 16 metalla apstrādātāji A. Elmaņa, J. Kļaviņa un A. Viksnes apmācībā. Par šāda veida kursiem runājuši vairāk kā gadu, bet neviens nav bijis drosmes aicināt meistarus bez atlīdzības vadīt kursus. Meistari tomēr pa apkārtceļiem dzirdējuši par šādu vēlēšanos, ne vien vada kursus, bet bez atlīdzības kursiem sameklētas telpas H. Brencsona pārvaldītā mājā Manhatenā un sazelodoši darba rīkus vairāku simtu dolaru vērtībā. Stāsta, ka interese par kursiem radusies tad, kad gaidas solījušās noaust tautas tērpus, bet skautiem bijis jāsolās sagādāt saktas un citas rotas lietas. Saktas gan jau kaļ, bet no aušanas nekas vēl nav iznācis. Stelles ir sameklētas, Slakteru ģimene Flašingā apsolījusi telpas un aušanas stundas varēs iesākt nākamo rudeni.

No darbnīcas jau pa gabalu dzird troksni it kā no kalēja smēdes. Te veido šķīvju un saktu formas, kā arī iestrādā ornamentus, bet tas rada troksni, ko kursu vaditāji mēģina klusināt, darba galdus pārbūvējot uz biezākām plankām vai pārklājot griestus ar izolācijas platēm. Kursu dalībnieki ir skautu vai ar skautu organizāciju saistīti darbinieki, kā skautu vecāku padomes locekļi vai arī skautu labvēļi. Kursu dalībnieki divas reizes nedēļā pulcējas kursos un sajūsma nav zudusi. No kursu dalībniekiem viena aizprecēta uz Bostonu, dažiem skolās bijuši eksāmeni, bet citādi kavēkļi nav radušies. Sākumā gredzenus veidojuši no kapara, kas ir lētāks, tad pārgājuši uz sudrabu. Gatavo arī saktas, šķīvjus un izveidota Alsungas novada sleņģene (josta). Kursi turpināsies visu vasaru, kaut arī samazinātā veidā. Rudenī paredzētas arī teorijas stundas, apskatot ornamentiku un to kompoziciju. Kursus apmeklē jaunatne skolas gados, namamātes un vīri spēka gados.

Dzīve Savienotās Valstīs

ŅUJORKAS PIEZĪMES

JAUNIE ROTU VEIDOTĀJI

Red. V. Irbe.

Latviešu daiļamatnieku skaits svešumā nav liels, pie tam gandrīz visi šī amata pratēji to piekopj tikai kā blakus nodarbošanos. Ar daiļamatniecību lielu naudu nevar nopelnīt; darbs jāstrādā rūpīgi bez steigas, lai izstrādātais priekšmets labi izskatītos. Salīdzinot ar amerikāņu rūpniecības stundas izpeļņu, daiļamatnieks nevar par savu darbu saņemt līdzīgu atlīdzību. Tā ir darba mīlestība, kas daiļamatniekus saista pie latvisko lietiņu gatavošanas, nododoties pa brīvo laiku grēdzenu gatavošanai, metalla vai koka šķīvja veidošanai, saktu un citu rotas lietu radīšanai. Samērā nelielais daiļamatnieku skaits ar katru gadu mazinās, jo jauni amatnieki klāt nenāk.

Nometņu laikos Vācijā cilvēkiem bija daudz brīva laika, kurā tie centās kaut ko derīgu iemācīties. Radās daiļamatnieku kursi, radās arī daudzi daiļamatniecības izstrādājumi, bija pat atsevišķas daiļamatnieku darbnīcas, kā, piemēram, Libekā. Pēc izceļošanas esam nonākuši rūpēs par iespējami labāku materiālu stāvokli, kad vairs neatliek laika domāt par skaisto. Bet pēc 10 vai 12 pavadītiem gadiem jaunajā apkārtnē esam pietiekami iedzīvojušies, lai sāktu domāt arī par to, kā savu sirdi iepriecināt.

Jau vairāk kā trīs mēnešus Ņujorkā darbojas daiļamatnieku kursi, kas radušies skautu ierosmē. Tur piedalās 4 kokgriezēji M. Brencsona vadībā un 16 metalla apstrādātāji A. Eimaņa, J. Kļaviņa un A. Vīksnes apmācībā. Par šāda veida kursiem runājuši vairāk kā gadu, bet nevienam nav bijis drosmes aicināt meistarus bez atlīdzības vadīt kursus. Meistari tomēr pa apkārtceļiem dzirdējuši par šādu vēlēšanos, ne vien vada kursus, bet bez atlīdzības kursiem samekļētas telpas H. Brencsona pārvaldītā mājā Manhatenā un saziedojuši darba rīkus vairāku simtu dolaru vērtībā. Stāsta, ka interese par kursiem radusies tad, kad gaidas solījušās noaust tautas tērpus, bet skautiem bijis jāsolās sagādāt saktas un citas rotas lietas. Saktas gan jau kaļ, bet no aušanas nekas vēl nav iznācis. Stelles ir sameklētas, Slākteru ģimene Flašingā apsolījusi telpas un aušanas stundas varēs iesākt nākamo rudeni.

No darbnīcas jau pa gabalu dzird troksni it kā no kalēja smēdes. Te veido šķīvju un saktu formas, kā arī iestrādā ornamentus, bet tas rada troksni, ko kursu vadītāji mēģina klusināt, darba galdus pārbūvējot uz biezākām plankām vai pārklājot griestus ar izolācijas platēm. Kursu dalībnieki ir skautu vai ar skautu organizāciju saistīti darbinieki, kā skautu vecāku padomes locekļi vai arī skautu labvēļi. Kursu dalībnieki divas reizes nedēļā pulcējas kursos un sajūsma nav zudusi. No kursu dalībniekiem viena aizprecēta uz Bostonu, dažiem skolās bijuši eksāmeni, bet citādi kavēkļi nav radušies. Sākumā gredzenus veidojuši no kapara, kas ir lētāks, tad pārgājuši uz sudrabu. Gatavo arī saktas, šķīvjus un izveidota Alsungas novada sleņģene (josta). Kursi turpināsies visu vasaru, kaut arī samazinātā veidā. Rudenī paredzētas arī teorijas stundas, apskatot ornamentiku un to kompoziciju. Kursus apmeklē jaunatne skolas gados, namamātes un vīri spēka gados.

Izstrādātās rotas lietas pagaidām kursanti patur paši.

Ar šiem kursiem Ņujorkas skauti un gaidas cer pacelt interesi par latviešu daiļamatniecību un izaudzināt jaunus šī amata meistarus. Pagaidām daiļamatniecības izstrādājumus var iegādāties tikai pie Gitas Treimanes Bronksā vai Olgas Akerbergas un draudzes namā Bruklinā. Daudzi no šinīs vietās pārdodamiem priekšmetiem ievesti no citām zemēm, it seviški Vācijas, bet ir arī šī kontinenta latviešu ražojumi.

PASAULES REKORDISTS JĀNIS KONRADS SVEICINA LATVIJAS AMERIKĀ LASĪTĀJUS. PELDĒŠANAS MEISTARSACĪKSTES ČIKAGĀ.

„Sadabūt tik daudz peldētāju kopā vienā vietā ir milzīgs darbs," sūkstījās pazīstamais sporta darbinieks V. Baumanis Sheraton viesnīcas divdesmitpiektā stāva peldbaseina malā.

Sacīkstes tomēr notika skatītājiem pārpildītās telpās un mūsu pasaules rekordists Jānis Konrads no Austrālijas tanīs piedalījās. Platiem pleciem, spēcīgs, viņš ūdenī kā zivs. Gariem, vienmērīgiem vēzieniem, kā bez piepūles, viņš veic vienu baseina garumu pēc otra. Arī kā cilvēks un latvietis viņš simpātisks, runā latviešu valodā skaidri un bez akcenta, kaut ilgu laiku pavadījis viens pie sveštautiešiem. Viņam nav nekā no tās iedomības un lepnības, kas dažkārt izmanāma vidēja un pat zem vidēja līmeņa sportistos. Lai palīdzētu Jaunatnes svētkiem un tiktos ar latviešiem, viņš mērojis garo ceļu no Kalifornijas uz Čikagu, lai jau nākamā dienā ar džetu dotos uz Japānu, kur viņam kā Austrālijas valsts komandas loceklim jāpiedalās valsts sacīkstēs pret spēcīgajiem japāņu peldētājiem.

Kad spiežu rekordista roku un nododu sveicienus un laba vēlējumus no Latvijas Amerikā redakcijas un lasītājiem, viņš sirsnīgi pateicas. Diemžēl, kā valsts komandas loceklim viņam iāpakļaujas treņera norādījumiem un tāpēc ierašanās iepazīšanās vakarā atkrīt.

Skatītāji gaidīja, ka Konradam nebūs pretinieku. Taču tā nebija, un jāapbrīno mūsu pārējo peldētāju, it seviški R. Meldera, lielā dūša dot pasaules rekordistam tik spēcīgu konkurenci.

Sacensības atklāja Jaunatnes svētku rīcības komitejas priekšsēdis L. Streips.

100 j. brīvā stila peldējumā uzvarēja J. Konrads ar laiku 52,2 sek. 2. — R. Melderis (56,4), 3. — J. Bomis (56,6).

100 j. zēniem uzvarēja J. Ziedonis no Lankasteras, ar laiku 69,4; 50 j. meitenēm brīvā stilā — Inta Ziedone ar laiku 43,4 un 50 j. sievietēm uz muguras — V. Priede ar laiku 39 sekundes.

200 j. brīvā stila peldējumā vēlreiz uzvaru guva pasaules rekordists Jānis Konrads (1.57,6), 2. — K. Zariņš (2.27,8).

100 jardu tauriņu stila sacensībā visai sīvā cīņā uzvarēja L. Melderis ar laiku 1.04,7, aiz viņa palika J. Bomis (1.06,8) un K. Baumanis (1.13,3).

50 jardu peldējumā uz krūtīm sievietēm uzvaru guva Inta Ziedone (47,7), 2. — M. Grase.

100 jardu peldējumā uz krūtīm neveicās mūsu vairākkārtīgam meistaram T. Ozolcelmam, kas zaudēja vairākas sekundes pie starta. Uzvarēja K. Baumanis (1.16,2), 2. — T. Ozolcelms (1.17,5), 3. — K. Zariņš (1.18,1).

400 jardu peldējumā brīvā stilā sajūsminātie skatītāji vēroja Jāņa Konrada meistarību. Mierīgiem, vienmērīgiem vēzieniem pasaules rekordists uzvarēja ar laiku 4.15,4, kamēr 2. vietā palika spējīgais R. Melderis, kuŗam kā vienīgam pietika drosmes un spēka sacensties ar Konradu. Meldeŗa laiks — 5.19,6.

100 jardu uz muguras peldējumā uzvarēja R. Melderis 1.09,5), 2. — J. Bomis (1.12,2), 3. — V. Bērziņš (1.17,6).

Stafetes peldējumā abas „jauno" komandas pieveica „veco" vienīgo. Kā peldēšanas sacensībās, tā arī iepazīšanās vakarā „To skaidro ūden' nejauciet" peldēšanas sacensību stadions bija pārpildīts līdz pēdējai iespējai. Iepazīšanās vakarā dejošana un peldēšanās notika pamīšus, līdz ap mājās iešanas laiku visi, ieskaitot mūzikantus, bija slapji.

E. S.

BĒRNU PĒCPUSDIENA ČIKAGĀ

Latviešu Jaunatnes svētku ietvarā Mazputniņa rīkotā bērnu pēcpusdiena bija pulcinājusi klausītājus ne tikai no pašu mājām, bet arī tāltālus viesus — no Vestvirdžīnijas, Kalamazū u. c.

Plašo priekšnesumu klāstu atklāja R. Eichenfelde, sveikdama no Kanadas — Mazputniņa Gudro putnu krustmāti — Intu Purvu. Raitā virknē skanēja dziesmas (A. Zirņa kundzes pavadījumā) un dzejas mazo izpildījumā un krustmātes joki, āķīgie jautājumi un pamācības. It īpaši izcēlās Lauras un Armanda Birkeņu priekšnesums: brālīša dziedājums māsiņas klavieŗu pavadījumā; Ritas un Anitas Rojāru četrrocīgi spēlētais Čaikovska Riekstkoža svītas fragments un Jāņa Datava akordeona solo. Kā ciema kukuli I. Purva līdzi bija atvedusi pasakas Sarkangalvīte un vilks drāmatizējumu, kuŗa II cēlienu tēloja Ints Renigers un Irisa Šīmane. Vilkam parādoties ,skatītāju rindas pāršalca apspiesti bailu čuksti, bet Zintis Muižnieks nevarēja beigt brīnīties, kas tas par gudru vilku, kas pats prot skatuves durvis atvērt un aizvērt.

Sarīkojuma noslēgumā izlozēja 9 g. vecās Laimas Ciguzes Mazputniņa vasaras darbu sacensībā darināto lelli — nīcenieti, kuŗu ieguva Viktorija Kalniņa.

Paldies „Mazputniņam" par lielo prieku mazajiem draugiem!

Ilze Šīmane

SŪTOT NAUDU UZ USSR, tikai GRAMERCY dod

- **PILNU GARANTIJU.** Mūs licencējis Dept. of Banking, un esam nodrošināti ar $ 20.000,-.
- **VĪSATRĀKĀ PIEGĀDE.** 10 — 14 dienās.
- **IZMAKSĀ PILNOS APMĒROS** bez atvilkumiem.
- **PIESŪTĀM PARAKSTĪTAS KVĪTIS.**

9 rubļi par $ 10.-.

Nodeva līdz $ 35.- ir $ 3.50, pāri par $ 35,- ir 10%.

GRAMERCY - DEPT. 744 Broad Street, Suite 925, Newark, New Jersey.

Parcel Department: 118 E 28th Street, Suite 906, Speciālizējušies no 1947. gada. **New York 16, N. Y., USA.**

N. Y. Telephone: MU 9-0598.

JAUNATNES DIENAS ČIKAGĀ

Vienu no galvenām dienām Jaunatnes svētkos — 1. jūliju — svētku dalībnieki iesāka, apmeklējot dievkalpojumu St. Pētera baznīcā. Dievkalpojumu vadīja māc. K. Kuškevics, aicinot jaunatni saliedēt ciešāk mūsu tautu un pirmā vietā likt istu cilvēcību. Rietumu pasaulē cilvēks iegrimst anonimitātē, kļūst par numuru, kamēr austrumos cilvēcību izskaudis terrors.

Svinīgo dievkalpojumu ar Guno Lūgšanu un J. Norvija Vakarjundu kuplināja vīru kōris Daugavieši diriģenta Ernesta Kupča vadībā, pie ērģelēm bija apdāvinātā jaunās paaudzes ērģelniece Maija Jēkabsone.

Katrs pēc savas intereses pēc tam apmeklēja vai nu šacha simultānspēli, bērnu pēcpusdienu vai politisko paneli. Vakarā itin visi steidzās uz pēdējo Čikagas piecīšu uzvedumu Mēs beidzam jokoties. Jau rīta stundās interesenti uzzināja, ka visas biļetes izpārdotas, bet pieprasījumi nerimās, līdz beidzot piecīšu vadītājs — nenogurdināmais Alberts Legzdiņš, bez kuŗa lielās aktivitātes svētkiem šis tas būtu pietrūcies, izšķirās rīkot vēl otru izrādi, tūdaļ aiz pirmās. Arī otrā driz vien bija izpārdota. Uzvedumi bija ieturēti satīriski - humoristiskā garā, taču humors nebija ass un jaunatnei tikai vīpsnājošs un labdabīgs.

Otrs Piecīšu darba cēliens vēl nebija noslēdzies, kad svētku viesu daļa jau griezās valša taktī ballē. Rīcības komitejas darbinieki Juris Valainis, Aina Spure un citi bija gādājuši, lai visi justos ērti un patīkami. Zāles malā Čikagas un Milvoku Preses kopas dalībnieki iepazinās personīgi ar tāliem viesiem, kuŗus pirms tam zināja tikai no vēstulēm un grāmatām. Tālāko ceļu bija mērojis rakstnieks Guntis Zariņš no Anglijas un G. Irbe no Zviedrijas. Guntim Zariņam Čikagas latviešu viesmīlība un dinamika patika tik labi, ka ra dās dzejolis:

„Čikaga,
Pilsēta asā .
Mīlu es tevi un tavus draugus.
Aizmidzis staigāšu ielās
Līdz džetu ugunis modinās mani . . . "

Par džetu ugunīm dzejniekam jādomā ceturtdien, kad viņš dosies atceļā uz Eiropu. Pie literārā galda redzēja prof. Akermanu, Gunāru Irbi, Baibu Bičoli, Eduardu Freimani, Gunti Zariņu, Mārtiņu Štauveru ar kundzi, Gudro putnu kluba krustmāti Intu Purvu, T. Zieriņu, Hermani Kreiceru ar kundzi, A. Kalnāju, D. Vallenu, Leonīdu Neimani ar kundzi, Ojāru Cobiņu, Aivaru Osi, Amerikas Balss Irēni Karuli un daudzus citus.

Balles dalībnieki šķīrās agrā rīta stundā, vienbalsīgi atzīstot vakaru par izdevušos. K. K.

ATJAUNOS 1.DZIESMU SVĒTKU KAROGU

Amerikas latviešu apvienības 11. kongresa pr-ža vietnieks V. Vitiņš[6] piesūtījis apkārtrakstu visām latviešu organizācijām, lūdzot piedalīties ar ziedojumu atjaunota Pirmo dziesmu svētku karoga iegādei. Idejai jau atsaukusies latviešu sūtniecība Vašingtonā, bet delegāts Dr. Ansis Karps, pieminot nelaiķi dzīvesbiedri, pieteicis $ 100,- ziedojumu, kas izlietojama karoga iegādei.

Rakstā teikts, ka kongresa delegāts T. Cirķelis no Klīvlendas iesniedzis priekšlikumu atjaunot Pirmo Dziesmu svētku karogu.

Dziesmu svētku karogs darināts Pirmiem latviešu dziesmu svētkiem 1873. gada 26. jūnijā. Šis karogs bijis priekšgalā visos Latvijas dziesmu svētkos, bet tas palicis dzimtenē.

Dziesmu svētki svešumā rāda latviešu nacionālo kultūras rosmi un sniegumus, tie demonstrē latviešu tautas vienotības gribu un spēku. Bet svētkos jūt ārējā simbola trūkumu, tāpēc no jauna jārada svētku karogs. To varētu veikt Amerikas Latviešu apvienība, kas vispilnīgāk reprezentē svešumā organizētos latviešus. Karoga izmaksa aptuveni paredzēta no $ 1.200.- — $ 1.500,-.

Pēc vajadzīgās summas saņemšanas ALA's centrālā valde sazinā ar 11. kongresa prezidiju izraudzīs karoga komisiju, kas rūpēsies par karoga pagatavošanu, kā arī lietošanas un glabāšanas noteikumu izstrādāšanu.

Ziedojumi iesūtāmi ne vēlāk kā līdz 1. augustam American Latvian Association, Suite 806-7, Edmonds Building, 917 - 15th St., N. W., Washington 5, D. C.

Jauniešu iesvētības Kalamazū ev. - lut. latviešu draudzei notika 17. jūnijā Ciānas baznīcā. Uzņēmumā 1. r. no kr.: draudzes ērģelnieks prof. A. Ābele, māc. A. Piebalgs, draudzes pr-ks J. Salna, 2. r. no kr.: V. Ragainis, R. Mazkrists, A. Melnūdris, L. Namatēvs, Z. Polis, B. Kaugars un A. Sviķis.

DV VELTES ČIKAGAS LATVIEŠU JAUNIEŠIEM

Čikagas DV apvienības valdes sēde notika 20. jūnijā Čikagas Latviešu b-bas telpās, piedaloties visiem valdes locekļiem. DV ASV priekšnieks Augusts Vanags paziņoja, ka centrālā valde ir piešķīrusi Atzinības rakstu Čikagas apv. ilggadējam valdes loceklim Ilgonim Priedulājam un Alfredam Eglājam.

Apvienība katru gadu piedalījusies sekmīgāko latviešu skolas absolventu apdāvināšanā. Šogad veltes saņēmēji ir: Ieva Kalniņa, Māra Cakula, Anita Vilciņa un Anda Legzdiņa — saņemot Jaunatnes žurnāla „Mēs" gada abonementu līdz ar visa laba vēlējumiem turpmākās skolas un dzīves gaitās.

Kopas jauno basketbolistu vienība vadītāja H. Rudeļa un P. Zirņa vadībā šogad 2. jūnijā Grand Rapidos izcīnīja vidējo valstu meistarību, finālspēlē nieveicot Kalamazū vienību ar 56:51 p. Tā kā austrumu pieteikties draudzes namā Bruklinā.

Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzei piešķirts Ņujorkas lielās skautu saimes goda diploms par izcilu kalpošanu jaunatnei, sagādājot tai pilnu skautisma programmu visās darbības pakāpēs.

Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes Longailendas rajona īpašuma iegādes komiteja nākusi ar priekšlikumu iegādāties apbūves gabalu pie Colonial Spring Rd., netālu no 110. ceļa. Zemes gabals ir 6,7 akri liels, izmaksā ap 20.000 dolaru. Bez skolas un dievkalpojuma telpām uz šī zemes gabala varētu arī plānot veco ļaužu mītni, sporta laukumu, skolas pagalmu, auto novietošanas laukumu.

Informācijas sapulce paredzēta 8. jūlijā, kad šo jautājumu apspriedīs Longailendas rajona draudzes locekļi. Apbūves gabalu iegādāties var tikai ar draudzes valdes piekrišanu pēc pilnsapulces lēmuma.

Latviešu akadēmisko mācības spēku vadība bija sapulcējusies 24. jūnijā pie prof. R. Rūtiņa. Pārrunāja iepriekšējo darbību un radīja vadlīnijas nākotnes darbam. Turpināma universitātes gada svētku rīkošana, izdodams akadēmiskais žurnāls, jāmēģina izdot zinātniskas grāmatas un rīkojamas zinātņu konferences.

Draudzes nekustamā īpašumā Katskilu kalnos 23. jūnijā bija ieradušies pāri par 100 tautiešu, vienības šogad nav, tad mūsu vienība ir kļuvusi visas Amerikas latviešu jaunatnes basketbola meistars. Vienības sastāvā: Ojārs Daly, Laimonis Celmiņš, Kārlis Strauja, Jānis Bērziņš, Oskars Ķergalvis , Tālis Garoza, Aivars Bokalders un Pēteris Zirnis. Izcīnot meistarību, mājās pārvesta Grand Rapidu Latviešu biedrības dāvātā balva, DV apv. Detroitā dāvātais Ceļojošais kauss (Gunāra Kalēja piemiņas balva) un DV dāvātā ceļojošā balva — Latvijas kauss.

Sacensībām noslēdzoties, valde izsaka pateicību Kārlim Straujam, kas pielicis daudz pūļu, lai nokārtotu jauno sportistu nokļūšanu sacensību vietās (nevis „noorganizēšanu un vadīšanu", kā tas red. kļūmes dēļ bija nepareizi iespiests, jo organizēšanu un vadīšanu veica sporta kopas vadītājs H. Rudelis un P Zirnis).

Apvienības šā gada pirmais izbraukums notiks 22. jūlijā, Illinois State Beach Park'ā, kas atrodas Mičigenas ezera krastā, 40 jūdzes ziemeļos no Čikagas, aiz Waukeganas pilsētiņas, kur ceram satikt visus biedrus ar piederīgiem un draugiem. Jauniešu un bērnu priekam ir paredzētas dažādas spēles, un, iespējams, ka apv. jauniešu basketbola meistari sacentsies basketbola spēlē ar . . . valdes locekļu ātrumā sastādīto „vecīšu komandu" . . .

Interese par šaušanas kopu pieaug. Treniņi notiks Fox Valley šautuvē pie Eldžinas pilsētiņas. Šī sporta cienītāji aicināti pieteikties pie kopas vadītāja A. Oša, 709 S. 6th Ave. Maywood, Ill., tālr. FI 5-6149.

Jaunatnes svētku laikā notiek šaušanas sacensības DV ASV sporta nozares vadītāja J. Skrīvera un palīgu — Čikagas DV apv. šaušanas kopas vadītāja A. Oša un Elmāra Kiršteina vadībā.

Valentīne Hermane.

ŅUJORKA

Sava kapu nodalījuma iegādes iespējas Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzē ir pārrunātas vairākas reizes, bet draudzes locekļu atsaucība bijusi niecīga. Piedāvātie kapi vienmēr bijuši ārpus pilsētas robežām. Tagad draudze saņēmusi jaunu piedāvājumu no vācu Trīsvienības draudzes, kas piedāvā kapu vietas Kvīnsā ap Metropolitena aveniju. Piedāvā 26 ģimeņu kapu nodalījumus, kas sasniedzami ar pilsētas satiksmes līdzekļiem. Draudzei nav līdzekļu, lai iepirktu kopīgas kapu vietas, tāpēc aicina draudzes locekļus katram iepirkt sev.Interesentus lūdz pie-

Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes kasieris A. Lejiņš ziņo, ka Lieldienu aploksnes šogad ienākušas labāk kā citus gadus. Saņemtas 704 aploksnes ar kopīgo ziedojumu $ 3.396,-. Visparastākais ziedojums aploksnē bijis $ 5,-, tad $ 2, un $ 3,-, bet 67 aploksnēs bijuši $ 10,-, 5 aploksnēs pa $ 15,-, 5 — pa $ 20,- un 6 aploksnes — pa $ 50,- katrā.

Kasieris arī ziņo, ka labi kādtoti vecie parādi, kas nodevu pārziņa nopelns, kā arī rajonu darbinieku aktivitāte. Labi ienākuši arī ziedojumi dievkalpojumu kolektēs un svētku aplokšnēs.

Sākot ar 8. jūliju dievkalpojumi Bruklinas Betlemes baznīcā notiks priekspusdienās, sākot dievkalpojumu plkst. 11.15. Katru svētdienu plkst. 11 dievkalpojums būs draudzes īpašumā Katskilu kalnos. Džamaikā, Friportā un Beišorā vasarā dievkalpojumu nebūs. Port Vašingtonā dievkalpojums būs reizi mēnesī, Bronksā — divas reizes mēnesī. I.

KALAMAZŪ

Edīte Velta Balka beigusi Kalamazū kolledžu (Mič.) ar B.A. gradu Cum Laude bioloģijā. Saņēmusi Valtera Blinka atzinības balvu un uzslavas rakstus no Vudro Vilsona fonda un Nacionālās zinātņu apvienības. 1960. g. vasarā Edīte ar Kalamazū kolledžas stipendiju papildinājās vācu valodā Bonnas universitātē Vācijā. Viņa ir studenšu vienības Ausma saviete un Alpha Lambda Delta locekle. Studijas maģistra grada iegūšanai zoloģijā turpinās kā asistente Ziemeļrietumu universitātē Evanstonā (Ill.)

ASV BAZNĪCĀS

ŅUJORKA

8. jūlijā, plkst. 9 rītā, Bronksas Sv. Toma baznīcā dievkalpojums, māc. A. Ozols; plkst. 11.15 Betlemes baznīcā, māc. R. Zariņš; plkst. 11 draudzes lauku īpašumā, māc. O. Gulbis.

15. jūlijā, plkst. 11.15, Betlemes baznīcā dievkalpojums, māc. R. Zariņš; plkst. 11 draudzes lauku īpašumā, māc. O. Gulbis.

22. jūlijā, plkst. 9 rītā, Bronksas Sv. Toma baznīcā, dievkalpojums, māc. A. Ozols; plkst. 11.15, Betlemes baznīcā, māc. A. Ozols; plkst. 11 draudzes lauku īpašumā māc. R. Zariņš.

29. jūlijā, plkst. 11.15 Betlemes baznīcā, māc. A. Ozols; plkst. 11 draudzes lauku īpašumā, māc. R. Zariņš.

ČIKAGA

Čikagas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

8. jūlijā, plkst. 10 dievkalpojums. Māc. A. Rauteinšilds.

BURLINGAMA, KAL.

Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave un Channing krustojumā.

14. jūlijā, plkst. 7 vakarā, dievkalpojums. Māc. G. Kņess - Knezinskis.

OKLANDE

Oklandes Centrālā ev. - lut. baznīcā, 215 Ridgeway avenijā.

SAKRAMENTO

Sacramento, Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45. un H ielā.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1649 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os. Svētdienas skola un kora ...ēģinājums plkst. 10.30. Visi laipni aicināti.

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-586,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KANBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, izdara visas parastās banku operācijas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā jaunās telpās —
27 BLOOR ST., E., TORONTO,
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai, no plkst. 12—8 vakarā un sestdienās no plkst. 12—5 p. p.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

No 30. jūnija līdz 8. jūlijam — gaidu - skautu 11. ielā nometne.
14. jūlijā — draudzes iesvētīto jauniešu salidojums Saulainē.
15. jūlijā — Saulaines 10 gadu atceres svētki Saulainē.
5. augustā — bērnu svētki Saulainē.
11. augustā — brīvdabas teātŗa viesizrāde (Londonas grupa) Saulainē.
1.—3. sept. — Tautas deju svētki Sidrabenē.
22. septembrī — Ītona auditorijā Amerikas ceļojošā teātŗa izrāde K. Lesiņa „Vājuma Spēks" un J. Sāberta 50 skatuves darba jubileja.
27. septembrī — Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
6. oktobrī — DV Toronto gada svētki — Leaside Memorial Gardens.
19. oktobrī — TLB Inženieŗu un tehniķu kopas slēgta balle.
20. oktobrī — DVTK teātŗa pirmizrāde Royal Ont. mūzejā.
3. novembrī — Dainas kopa koncerts — Parkdale Collegiate auditorijā.
10. novembrī — Mārtiņu balle — Columbus Hall.
24. novembrī — Klīvlendas latviešu teātŗa viesizrāde B. Sovas lugā Sokolādes zaldātiņš.
24. novembrī — jauktā kopa Dziesmu Vairogs koncerts, Koncertapvienības sarīkojums.
1. decembrī — TLB dāmu komitejas balle, Ungāru zālē, 245 College St.
8. decembrī — TLB Drāmatiskā ansambļa izrādē R. Blaumaņa Uguni.
1963. gada 7. februārī — pianista Artūra Ozoliņa koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
1963. gada 7. martā — dziedones Ritas Dzilnas-Zaprauskas koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.

HAMILTONĀ

13. oktobrī — DV gada svētki Royal Connaught viesnīcā ar svinīgu jundu. Priekšnesumu dalā Dižd ancis no Toronto.
17. novembrī — 18. novembŗa svinības Royal Connaught viesnīcā. Svētku runu teiks Komitejas Latvijas brīvībai pr-dis V. Hāzners no Ņujorkas.

NIAGARĀ

28./29. jūlijā — Draudzības un jaunatnes dienas.

ĀRTURS ZUTIS, B. A.,
ADVOKĀTS & NOTĀRS
133 RICHMOND ST., W.,
TORONTO 1, ONTARIO.
EM 6-8996 (darbā).
RO 6-8354 (mājā).

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V. PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI IR. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDĪTĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

DANFORTH - BROADVIEW: Atsevišķa 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, ūdens - ejļas apkure, garāža. Kopīgā cena $ 15.500,- iemaksa $ 2.000,-.

DANFORTH - LOGAN: Atsevišķa 6 istabu māja, 2 vannas istabas, 2 virtuves, moderna apkure, kopīgā cena $ 13.900,-, iemaksa $ 500,-.

BLOOR - DOVEERCOURT: 8 istabu māja, 2 virtuves, moderna apkure, garāža. Kopīgā cena — $ 16.500,-, iemaksa $ 300,-.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRUKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVIŅ IEĶIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLĒ VISĀ PILSĒTĀ.

A. Skrodelis.

ARCHIBĪSKAPU ATCEROTIES

II

Pārbraucot lielajiem ūdeņiem, mēs iekļuvām jaunā un visai nopietnā apdraudējumā. Šī kontinenta luterāņu baznīcas bija iedomājušās ar mums, iebraucējiem, stiprināt savas draudzes un baznīcas. Un lai to panāktu, nepieļaut nacionālo draudžu dibināšanu, latviešu svētdienas skolas u. t. t. Atklāti rakstīja: jo jūs ātrāk iekļausities šejienes draudzēs, to garā, valodā u. t. t., jo jo jūs labāk varēsit kalpot Dievam. Prasija saraut saites ar pagātni, atmest mātes valodu, iekausēties angliski runājošā masā. Tiem šķita, ka to prasa liels mērķis — luterāņu baznīcas nākotne šajā kontinentā, un nemaz nenojauta, ka, ejot šajā virzienā, tās nokļūst uz tā paša ceļa, pa kuru solo austrumu komūnisms un soļoja vācu pārnacionālisms trešajā valstī. Austrumos komūnistu ideoloģija, bet vācu trešajā valstī pašu tauta bija pārvērsts par elkiem, kuriem upurēja cil vēkus un citas tautas. Bet šeit par tādu pašu elku pārvērta luterānismu, un tāpēc bija gatavi tam upurēt iebraucējus, to mātes valodu, tautību, nacionālo kodolu. Bet arī šejieniešiem mūsu archibīskaps skaidri pateica: „Ienaidnieki (austrumi) grib mūs iznīcināt, mūsu draugi grib mūs asimilēt", bet kā austrumu, tā rietumu rīcības gala rezultātā viens un tas pats — latviešu tautas iznīcināšana, un tāpēc tas nav mums pieņemams, jo „mēs paši gribam palikt latvieši". Un kad viņam centās iegalvot, ka tālākā nākotnē tas tik un tā notikšot — visi iebraucēji ar laiku asimilēšoties, tad viņa atbilde bija: „Ja jūs esat par to tik pārliecināti, nu, tad jaujiet laikam darīt savu, un, ja tā būs Dieva griba, jaujiet mums dabīgi nomirt, bet nesteidzaties ar spaidiem mūs priekšlaicīgi pieveikt, un neprasiet, lai mēs, latvieši, paši steidzīgi izdarām pašslepkavību." Šie abi izteicieni kļuvuši zināmi pasaulē, un daudzi tos ir jau dokumentējuši savās grāmatās, tie ir iegājuši un paliks vēsturē. Tāds ir šis sīkstais vīrs, kas saka — visu tu vari, eji un interesējies par citu tautu un zemju dzīvi uztver to, kas ir labs tikai vienai robežai nedrīkst pārliet un vienu nedrīkst zaudēt vai laut to iedragāt, proti, dziļāko nacionālo kodolu sevī, jo tas ir Dieva nolikums, ka tev bija jāpiedzimst par latvieti, kā latvietim jādzīvo un kā latvietim jānomirst. Ja gribam palikt uzticīgi Dievam un Viņa nolikumam, saglabāt iekšējo vērtību un citu cilvēku, tautu un vēstures cieņu, vai ir kāds cits ceļš?

Kādā ziņā mūsu archibīskaps ir bijis modrs un mūsu paraugs? Lai cilvēks varētu būt stabils dzīvē, viņam jāzina, kas ir cilvēks un kāds uzdevums viņa dzīvei. Archibīskaps bieži teica: dzīvojiet Dievam par godu un cilvēkiem par svētību. Svētie raksti saka: „Pagodiniet Dievu". Cilvēks nav tikai miesa. Miesa ir tikai mājoklis. Īstais, būtiskais cilvēks, kas no Dieva nācis un mīt šinī mājoklī, ir nemirstīgā, vienreizējā un mūžīgā dvēsele. Šinī dvēseles mājoklī jādarbojas un jāvalda dievišķajam. Tātad tu nepiederi vienīgi sev un nevari dzīvot kā iepatikas, bet tev jādzīvo tā, lai tava izturēšanās nestu svētību dvēselei, saskanētu ar dievišķīgo garu un lai par visu tu varētu atbildēt Dievam un Viņa priekšā norēķināties. Par pirmā gadu simteņa kristiešiem apkārtne mēdza teikt: „Redziet, kā viņi viens otru mīļo un cik uzticīgi ir savām ticības sanāksmēm." Tā šie kristieši ar savu mīlestības un kalpošanas garu un dzīvi un ar savu ticības un lūgšanu uzticību pagodināja Dievu un savu Kungu Kristu visā apkārtnē. Apkārtne izjuta un liecināja: tādi viņi ir tāpēc, ka tie ir Kristus ļaudis. Un ja nu mēs esam Kristus un latviešu draudze un esam nākuši no savas dzimtenes baznīcas, tad — kādi mēs būsim savās attieksmēs, savā ticībā un savu dievkalpojumu apmeklēšanā, par tik mēs pagodināsim kā Dievu un Kungu Kristu, tā latviešu tautu un Latvijas baznīcu. Un tik stipri arī mēs būsim iekšēji. Kāds nopietns cilvēks teicis: „Neatņemiet tautai svētdienu, jo tai var būt un ir un būs tik reliģijas un spēka, cik tai būs svētdienu un dievkalpojumu. Zaudējot tā Kunga dienas dievkalpojumu brīžus, cilvēks kļūst vājš, vientuļš, nabags un nevarīgs un viegli aizmaldās posta ceļos."

Atceros mācītāju konferenci Eslingenā 1947. g. februārī, kuras dievkalpojumā spredikoja archibīskaps. Viņa jautājums bija: kas vajadzīgs mums un jaunatnei? Atbilde: Dieva vārdi, svētdienas rīti, kuros vecāki ar bērniem kopīgi dodas uz savu dievnamu. Te vajadzīgs vecāku dzīves paraugs. Un tad viņš konstatēja: bet vecāki neved savus bērnus uz baznīcu. Beigās skumji noteica: šajā ziņā man ir vislielākās rūpes un bažas par mūsu tautas nākotni. Lai Dievs ir mums žēlīgs.

Archibīskapa Grīnberga vairs nav šajā redzamajā pasaulē — viņš ir aizgājis. Sirdī skumjas — vajadzīgs mierinājums. Bet ir viens vienīgs patiess un īsts mierinājums, kā tad, kad mīļi cilvēki jāatdod nāvei, tā arī tad, kad pašu priekšā atvadīšanās ceļš, proti, ticība, ka nāve nav beigas, bet kādas citas īstenības sākums kādā citā vietā, plāksnē, stāvoklī. 1959. / 60. gados mūsu baznīcas Vācijas mēnešrakstā Pie Svētavota astoņos turpinājumos iespieda archibīskapa dziļi nopietno rakstu „Mūžīgā dzīvošana". Šo rakstu viņš nobeidza ar atziņu un apliecinājumu: **„Mēs, cilvēki, dzīvojam mūžībai."** Tātad ne sev, savai ģimenei, sabiedrībai, savai tautai, cilvēcei un tās nākotnei, bet mūžībai. Tas ir augstākais un gala mērķis. Skaisti ir arī visi šie iepriekšējie mērķi un svētīgi tiem kalpot, bet ja mums būtu tikai tie, un svešs paliks visaugstākais, tad tas viss ir tikai sevis apmānīšana un beigās mēs nonākam baiga tukšuma un tumsas priekšā. Visu mūsu dzīvi un kalpošanu apstaro un dod tai jēgu un līdz ar to nes sirdī mieru vienīgi šis visaugstākais mērķis — mūžība. Archibīskaps jautā, kur būs šī dzīve pēc nāves? Un atbild: „Tā ir gara pasaulē, Dieva pasaulē, īstenā pasaulē, kuŗā caur nāvi nonākam." Archibīskaps vēl jautā: vai tur arī mēs viens otru redzēsim, vai būs tāda atkalpazīšana, un tūlit pasaka: „Es atbildu ar noteiktu: Jā! un, proti, aiz šādiem iemesliem: Mēs pārejam viņsaulē kā tie paši domātāji, jutēji un gribētāji cilvēki. Jaunās esamības formas nevar pie mūsu individuālitātes nekā grozīt, tāpat varēs pilnīgi parādīties, mūsu apskaidrotā miesa būs mūsu gara atbilstošais organs — **vai tad lai mēs viens otru nepazīstu?** Viņsaules pasaulē mēs palikam tie paši savās spējās, savā temperamentā, savā būtībā . . . " Nāve nevar saplosīt arī personīgās attiecības, kas šeit radušās. Tā bija aizgājušā Virsgana dziļākā pārliecība, atziņa un sirds ticība. Un ja mēs vēl runāsim jo bieži par viņu kā ceļa rādītāju, tad neaizmirsīsim nekad arī viņa visaugstāko aicinājumu — nealzmirstiet ne uz bridi visaugstāko, mūžību, un dzīvojiet tā, lai kļūstiet visaugstākās esamības cienīgi, jo „mēs, cilvēki, dzīvojam mūžībai".

The T-D CURRENT ACCOUNT
(TEKOŠĀ RĒĶINA KONTS)
ŠIS IR KONTS, KAS IR ĻOTI IECIENĪTS UZŅĒMUMOS.

Šim kontam, ko sauc „Current Account", varētu būt nosaukums „Komerciālais konts". Nosaukums tam ir tāds tāpēc, ka to var lietot visi uzņēmumi, neatkarīgi no uzņēmuma veida vai apmēriem.

Būtībā šim konta nosaukumam ir sena vēsture. Tas ir palicis no tiem laikiem, kad šis bija vienīgais veids, kad klienti drīkstēja izrakstīt čekus. Tāpēc arī šis veids ir palicis aizvien kā ejošais.

Starpība starp šo kontu un citiem ir tā, ka par noguldījumiem šai kontā banka nemaksā procentus, bet gan klients ik mēnešus saņem atpakaļčekus līdz ar pārskatu par mēneša apgrozījumu. Šis konts ir līdzīgs personīgajam krājkontam, tikai tas apkalpo fiziskas personas, bet tekošais rēķins apkalpo uzņēmumus.

Šis konts ir uzskatāms kā īsts „darba zirgs", jo te pieņem noguldījumus, kā arī izdara čeku operācijas, pie tam ik dienas var noguldīt čekus, naudas zīmes vai citas naudas dokumentus neierobežotā skaitā. Tāpat tā firma, uz kuŗas vārda ir atvērts tekošā rēķina konts, var izrakstīt neskaitāmus čekus dienā. Bez tam aizņēmumus var izkārtot ar šī konta starpniecību. Būtībā varētu teikt, ka banka veic starpnieka lomu klientu starpā, iekasējot samaksu par izrakstītajiem čekiem u. c.

Lai šos pakalpojumus varētu veikt, bankai ir vajadzīga apkalpe. Tāpēc arī par noguldījumiem šai kontā banka nemaksā procentus. Protams, no klienta nem nelielu atlīdzību par izdarītajiem pakalpojumiem. Šī maksa atkarājas no darījumu skaita.

Lielāki uzņēmumi un koncerni ir atvēruši vairākus tekošus rēķinus. Bieži tie ir vienā bankas nodalā, bet loti bieži tiek atvērti konti vairākās nodaļās, visā zemē. Tas atvieglo uzņēmumu darbību, jo ir iespējams izkārtot, ka katrai uzņēmuma nodaļai ir savs konts. Ne tikvien lieli uzņēmumi atver tekošu rēķinu, bet to dara arī mazāki uzņēmēji vai fabrikanti. Arī mazie uzņēmumi bieži atver divus šī veida kontus, kurš vienu izlieto algu maksājumiem un otru citiem maksājumiem.

Tekošais rēķins uzņēmumam ir tikpat kā neatvietojama sastāvdaļa, un pie tam tas ir parocīgs. Tāpēc nav jābrīnās, kamdēl tik izplatītas čeku operācijas. Mūsu dienās viss lielais vairums kārto savus maksājumus ar čekiem un mazāk izdara maksājumus skaidrā naudā.

Tekošu rēķinu iekārta ir viena no ērtībām, ko Toronto - Dominion banka piedāvā. Vietējās bankas nodaļas vadītājs ar prieku jums pakalpos un sniegs paskaidrojumus par bankas operācijām. Iegriežaties pie viņa pēc iespējas tuvākā laikā, un tad arī jūs atklāsiet, cik ļoti . . .

Ļaudis redz starpību.

THE TORONTO-DOMINION BANK

BANKA, KAS LŪKOJAS NĀKOTNĒ.

P. Dreimanis

SAVS KAKTIŅŠ, SAVS STŪRĪTIS

Atstājuši dzimteni, mēs ilgāku laiku nevarējām atrast sev cik necik piemērotu dzīves stūrīti. Ļoti nepatīkama dzīve bija nometņu barakās Vācijā, kur vienā telpā vajadzēja mitināties vairākām personām, arī ģimenēm. Laimīga bija tā ģimene, kuŗai izdevās apmesties atsevišķā barakas istabā. Ne labāks stāvoklis bija pirmajiem iecelotājiem Anglijā. Kāda tautiete rakstīja saviem paziņām Vācijā, ka viņai ne tikai jādzīvo vienā istabā ar svešu sievieti, bet arī jāgul ar to vienā gultā.

Iecelojuši Kanadā, vairāki tautieši nevarēja atrast sev apmešanās vietu, īpaši ģimenes ar bērniem. Kādai ģimenei ar diviem bērniem vajadzēja mitināties vienā istabā. Arī tā tika uzteikta. Tad šī ģimene dzīvoja pagraba telpās, kur pavasarī sienas kļuva mitras un parādījās pat ūdens. Atraduši dzīvokli, šī ģimene bija spiesta tā rīkoties un staigāt, lai netraucētu saimniekus, kas dzīvoja zem viņas telpām. Arī bērniem vajadzēja pierast pie tāda klusuma.

Šie fakti liecina, kas cilvēkam jāpiedzīvo, ja viņam nav sava kaktiņa, kur var justies kā mājās un rīkoties pēc patikas. Tāpēc nopelnījuši līdzekļus pirmajai iemaksai un iepirkuši ģimenes mājiņas, jaunieceļotāji var justies gandrīz vai laimīgi, ja vien viņiem izdodas nopelnīt līdzekļus mēnešu maksājumam.

Līdzīgs stāvoklis ir bijis ne tikai trimdiniekiem, bet arī gandrīz vai visiem tautiešiem un pat visiem cilvēkiem senatnē, kad valsts vara bija vēl tik vāja, ka nespēja aizsargāt savus iedzīvotājus, un atsevišķi cilvēki vēl nebija pietiekami attīstīti patstāvīgai rīcībai un dzīvei. Tad vajadzēja turēties kopā un kopīgi rīkoties. Tāpēc uz laukiem, piemēram, zemnieku vairākums dzīvoja ciemos un kopīgiem spēkiem rūpējās par savu drošību un iztiku. Tāda dzīve prasīja saskaņošanos darbā. Tāpēc ikvienai ģimenei vajadzēja pielāgoties citu darba kārtībai un visai dzīves iekārtai. Ciemos zemnieki cits citu ierobežo un traucē.

Arī pilsētās viena darba darītājiem vajadzēja turēties kopā un citam ar citu rēķināties; piem., Rīgas iemītnieki bija apvienojušies cunftēs, ģildēs un brālībās. Neviens pilsētnieks nevarēja tad dzīvot, neiestājies kādā no minētām organizācijām, jo tikai to locekļiem bija drošība un darbs. Līdz ar to arī viņiem nebija vajadzīgās brīvības un labsajūtas. Tās radās tikai tad, kad pašvaldība un valsts vara garantēja drošību un tiesības, kā arī paši pilsētnieki jau bija pietiekami attīstīti patstāvīgākai dzīvei. Tad viņi varēja jau strādāt, neiestājoties minētās organizācijās, un tā iekārtoties, ka nevajadzēja rēķināties citam ar cita norādījumiem.

Kā mūsu tautieši no ciemiem ir pārgājuši viensētās, tas nav vēl izpētīts. Nav arī zināms, kad šī pāreja ir notikusi. Drošas ziņas ir tikai par to, ka Vidzemē, Zemgalē un Kurzemē, dzimtbūšanai attīstoties 15. un 16. g. s., zemnieki savā vairumā ir dzīvojuši jau viensētās. Šķiet, ka šo pārmaiņu viņu dzīvē ir veicinājuši muižu turētāji, kuriem bija ērtāk izmantot viensētu saimniekus, prasot no tiem klaušas un nodevas, nekā ciema iemītniekus.

Tad saimniekiem bija pienākums rūpēties par muižas prasību ievērošanu un sakarā ar to radās grūtības, kas viņus iedzina parādos un līdz ar to dzimtbūšanā jeb saistībā pie zemes un attiecīgās muižas. Tāpēc saimnieki arī agrāk kļuva par dzimtļaudīm nekā kalpi. Bet šīm grūtībām un nebrīvībai bija arī sava pozitīvā puse — saimnieki pierada paļauties saviem spēkiem, ko mazākā mērā iespējams konstatēt ciema iekārtā. Tā uzglabājās galvenokārt tur, kur muižai bija nepārredzamas zemes platības, kāpēc atbildība par klausām un nodevām bija jāuzliek ciemam. Protams, pārejai no ciema uz viensētām varēja būt arī citi cēloņi vai aprēķini.

Kur bija viensētas, tur bija daudz kalpu jeb bezzemnieku, kas strādāja muižās un zemnieku mājās. Darbs bija grūts. Bet vēl nepatikamāks bija viņu dzīves veids, mitinoties kādā istabas kaktiņā, kur labi ja bija vieta gultai. Un šai telpā katrā kaktā bija pa guļas vietai vai pat biežāk — gar visām brīvajām istabas sienām. Tāpēc saprotamas kalpu ilgas pēc sava kaktiņa, sava stūrīša. To viņi īpaši sajuta 19. g. s. otrā pusē, kad dzimtbūšanas važas bija nokratītas un saimnieki sāka jau ērti iekārtoties savā atsevišķā istabas galā.

Tātad latviešu zemnieki, izņemot latgaliešus, ir saimniekojuši galvenokārt viensētās. Tās ir atstājušas dziļu iespaidu uz tautas kultūrālo attīstību, īpaši lauksaimniecības uzplaukumu un individa paļāvību saviem spēkiem; bet līdz ar to, pieraduši pie savrupības, viņi ir atturīgi plašākā kopdarbībā, īpaši sabiedriski valstiskā darbā. Kalpu ilgas pēc sava kaktiņa, sava stūrīša piepildījās Latvijas brīvvalsts laikā. Tad plauka jaunsaimniecības, un to īpašnieki sekoja modernākiem saimniekošanas paņēmieniem, vietām pārspējot pat vecsaimniekus. Viņu pūles un sasniegumi jāapbrīno! Piemēžēl, dažreiz jaunsaimnieku centieni pārsniedza cilvēka spēkus.

Komūnisti atnēma zemi kā vecsaimniekiem, tā arī jaunsaimniekiem. Līdz ar to sākās lauksaimniecības pagrimšana Latvijā, un vispār kultūras attīstība mūsu dzimtenē apstājās, lai neteiktu, ka tā slīd uz leju. Tas norāda uz sava kaktiņa, sava stūrīša nozīmi tautas kultūrālā attīstībā. Tāpēc trimdinieki svešajās zemēs cenšas tikt pie sava kaktiņa, sava stūrīša — neliela īpašuma. To viņi iekopj, izdailo un vietām pat izgrezno, ko gan nevar atzīt par vēlamu parādību, īpaši tos gadījumos, kad šādi centieni prasa pārāk lielu piepūli un tādus izdevumus, kas dažu labu iedzinuši parādos līdz mūža beigām, kā arī skāruši dažu tautiešu veselību.

Jāvēlas, kaut jaunieceļotāji pieturētos pie tautas sakāmvārda — Nestrādā bez apdoma —, lai savs kaktiņš, savs stūrītis nestu viņiem tikai svētību pēc sakāmvārda — Dodiet Dievam godu, Viņš dos jums pilnu bļodu.

LAIKRAKSTA ABONEMENTU
jūs variet pieteikt arī pa tālruni. Toronto apgāda numurs ir
EM 8-0792.

JAUNIZNĀKUŠĀS GRĀMATAS
K. Kurbads — SILU SALKA, dzejoļi $2.80
Kn. Lesiņš — SMILGAS SAULRIETĀ dzejoļi (sagatavošanā)
Dr. Biskaps — DZĪVES VĒJOS, atmiņas $5.50
Ed. Freimanis — DAIGĀS ROTAĻAS, noveles $3.20
Žurnāls ZINTIS (angļu valodā) Nr. 5 ..... $0.75
Sagatavošanā Nr. 6 .....
JAUNIZNĀKUŠĀS NOTIS
V. Dārziņa 200 latviešu tautas dziesmas I/II ..... ā $6.00
V. Dārziņa 200 latviešu tautas dziesmas 4. burtn. ..... ā $3.50
V. Dārziņa 25 latv. tautas dz. klavierēm (vieglā apstr.) $1.20
V. Dārziņa I SONATA $2.50
Pārlabots un papildināts II iespiedums.
Arvida Žilinska SOLO DZIESMU KRĀJUMS $4.00
Jēkaba Mediņa Latviešu tautas dziesmu izlase I $2.50
V. Dārziņa PRELUDES & SUITE BREVE (apvien.) $2.50
Pasūtinot apgādā 25% atlaide.
ALFR. KALNĀJA APGĀDS.
719 W. Willow St., Chicago 14, Ill., USA.

VALDE
Zeltkalis A. ĶIVLENIEKS
Gatavo un labo visu, kam sakars ar rotām
19 Pretoria Ave., Toronto 6
HO 3-1008.
PIEPRASIET KATALOGU.

NO A ARS
OSKARS PERRO
pieņem klientus katrā laikā, iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555, Toronto.

Vass & Rendek
ADVOKĀTS — NOTĀRS
455 Spadina Ave., Apt. 403, College un Spadina ielas stūrī.
Tel. birojā — WA 2-6111, WA 2-6112, TORONTO.

KRĀSOTĀJS
Zema cena — augsta kvalitāte.
CL 5-6451

IEPĒRCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

R - DOVEERCOURT: 8 istabu māja, 2 moderna apkure, garāža. Kopīgā cena — iemaksa $ 300,-.

GALVIN IEKIEM UZ 3 GADIEM UZ AS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ.

KTIŅŠ, SAVS STŪRĪTIS

mēs ilgāku st sev cik es stūrīti. e bija no- kur vienā ties vairā- ģimenēm. , kuŗai iz- šķā bara- stāvoklis jiem Ang- stīja sa- ka viņai istabā ar jāgul ar

irāki tau- apmeša- ar bēr- diviem itināties uzteikta. pagraba as kļuva ūdens. ne bija gāt, lai s dzīvo- ērniem klusu-

vēkam v. sava kā mā- as. Tā- pirma- menes r jus- a vien idzek-

ne ti- ganā un natnē, vāja, iedzī- ki vēl pat- ad va- kopīgi pie- s dzī- ekiem n izti- kano- ai ģi- citu es ie- s ci-

darī- kopā ties; ap- un ne- kā- jo šība iem un tad, ara kā pie- kai jau or- ka ar

em av ad zi- nē, a- s., o- so ī- a n

Tad saimniekiem bija pienākums rūpēties par muižas prasību ievērošanu un sakarā ar to radās grūtības, kas viņus iedzina parādos un līdz ar to dzimtbūšanā jeb saistībā pie zemes un attiecīgās muižas. Tāpēc saimnieki arī agrāk kļuva par dzimtļaudīm nekā kalpi. Bet šīm grūtībām un nebrīvībai bija arī sava pozitīvā puse — saimnieki pierada pakļauties saviem spēkiem, ko mazākā mērā iespējams konstatēt ciema iekārtā. Tā uzglabājās galvenokārt tur, kur muižai bija nepārredzamas zemes platības, kāpēc atbildība par klausām un nodevām bija jāuzliek ciemam. Protams, pārejai no ciema uz viensētām varēja būt arī citi cēloņi vai aprēķini.

Kur bija viensētas, tur bija daudz kalpu jeb bezzemnieku, kas strādāja muižās un zemnieku mājās. Darbs bija grūts. Bet vēl nepatīkamāks bija viņu dzīves veids, mitinoties kādā istabas kaktiņā, kur labi ja bija vieta gultai. Un šai telpā katrā kaktā bija pa guļas vietai vai pat biežāk — gar visām brīvajām istabas sienām. Tāpēc saprotamas kalpu ilgas pēc sava kaktiņa, sava stūrīša. To viņi īpaši sajuta 19. g. s. otrā pusē, kad dzimtbūšanas važas bija nokratītas un saimnieki sāka jau ērti iekārtoties savā atsevišķā istabas galā.

Tātad latviešu zemnieki, izņemot latgaliešus, ir saimniekojuši galvenokārt viensētās. Tās ir atstājušas dziļu iespaidu uz tautas kultūrālo attīstību, īpaši lauksaimniecības uzplaukumu un individa paļāvību saviem spēkiem; bet līdz ar to, pieraduši pie savrupības ,viņi ir atturīgi plašākā kopdarbībā, īpaši sabiedriski valstiskā darbā. Kalpu ilgas pēc sava kaktiņa, sava stūrīša piepildījās Latvijas brīvvalsts laikā. Tad plauka jaunsaimniecības, un to īpašnieki sekoja modernākiem saimniekošanas paņēmieniem, vietām pārspējot pat vecsaimniekus. Viņu pūles un sasniegumi jāapbrīno! Diemžēl, dažreiz jaunsaimnieku centieni pārsniedza cilvēka spēkus.

Komūnisti atnēma zemi kā vecsaimniekiem, tā arī jaunsaimniekiem. Līdz ar to sākās lauksaimniecības pagrimšana Latvijā, un vispār kultūras attīstība mūsu dzimtenē apstājās, lai neteiktu, ka tā slīd uz leju. Tas norāda uz sava kaktiņa, sava stūrīša nozīmi tautas kultūrālā attīstībā. Tāpēc trimdinieki svešajās zemēs cenšas tikt pie sava kaktiņa, sava stūrīša — neliela īpašuma. To viņi iekopj, izdailo un vietām pat izgrezno, ko gan nevar atzīt par vēlamu parādību, īpaši tos gadījumos, kad šādi centieni prasa pārāk lielu piepūli un tādus izdevumus, kas dažu labu iedzinuši parādos līdz mūža beigām, kā arī skāruši dažu tautiešu veselību.

Jāvēlas, kaut jaunieceļotāji pieturētos pie tautas sakāmvārda — Nestrādā bez apdoma —, lai savs kaktiņš, savs stūrītis nestu viņiem tikai svētību pēc sakāmvārda — Dodiet Dievam godu, Viņš dos jums pilnu bļodu.

LAIKRAKSTA ABONEMENTU

jūs variet pieteikt arī pa tālruni. Toronto apgāda numurs ir

EM 8-0792.

ŠĀS GRĀMATAS

dzejoļi $2.80
ULRIETA dzejoļi (sagatavošanā)
OS, atmiņas $5.50
OTAĻAS, noveles $3.20
ā) Nr. 5 ..... $0.75
nā Nr. 6 .....

UŠĀS NOTIS

dziesmas I/II ..... ā $6.00
dziesmas 4. burtn. ..... ā $3.50
klavierēm (vieglā apstr.) $1.20
..... $2.50
iespiedums.
MU KRĀJUMS $4.00
dziesmu izlase I $2.50
TE BRĒVE (apvien.) $2.50
lā 25% atlaide.
Ā JA APGĀDS,
Chicago 14, Ill., USA.

ATKLĀŠANA AR LIGO SVĒTKIEM AR 23. JŪNIJU.
WASAGA BEACH — ROSEBUD COTTAGES
LATVIEŠU PASĀKUMS ATVĒRTS VASARNIEKIEM
2 un 3 istabu kabīnes un atsevišķas istabas izīrējam nedēļu nogalēm un nedēļām. Ēdienu pargatavošana. Lieliska atpūtas vieta: peldēšanās - makšķerēšana. Reģistrējieties laikus jūsu atvaļinājumam! ● Brīva laivu lietošana. ● Ielūdz J. BAJĀRS — ROSEBUD COTTAGES, MOSELEY STREET (tuvu FINA benzīna satcijai).

Iesvētībām krāšņas ziedu un latvisku dāvanu veltes.
LOTUS PUĶU VEIKALĀ
802 Bathurst ielā, pie Bloor ielas,
tel.: LE 3-3884, Toronto.
KANADAS DAILAMATNIEKU SAVIENIBAS SALONS.
LOTUS

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes paēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieŗu filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800, 445 Pape Ave.

Jaukam atvaļinājumam vai nedēļas nogalēm skaistajos Muskoka ezeros rakstiet:
GLEN ECHO LODGE,
Box 910, Gravenhurst, Ont.
Tel.: MURRAY 7-3001.

OPTIĶIS LUNSKY
670 COLLEGE St., Toronto
WA 1-3924.

Penmans
GP 2-5
APAKŠVEĻA — ZEĶES — T-KREKLI

Milda's FLOWERS
Piedāvā:
● Grieztus ziedus un ziedu sakārtojumus dažādām vajadzībām.
● Podu puķes un tropiskos stādus.
● Keramiku, ādas un sudraba izstrādājumus un audumus.
Erta parkošana. Piegādā mājās katrā laikā Toronto pilsētā.
765 THE QUEENSWAY, TORONTO 18, ONT.
TEL. CL 5-7233.
M. M. Bērtulsoni.

KAS? KUR? KO? TORONTO

PĀRTIKA - DELIKATESES

Little Rīga — delikatešu veikals LE 4-8974
343 RONCESVALLES AVE.
Viesību galdi, aukstās bufetes.

Ādolfa Kristapsona gaļas un desu veikals - darbnīca HO 6-5152
1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja LE 1-7353
361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. ČUKULS.

NEKUSTAMI ĪPAŠUMI

Bloor - Danforth Real Estate Ltd.
Nekustami īpašumi Toronto un apkārtnē.
E. HENISS, 1007 Bloor St. W. LE 7-2191 Mājās LE 3-4131
A. LAKSTIĢALA, 690 Coxwell Av. HO 1-3536
Sevišķi izdevīga obligāciju izkārtošana. Mājās OX 4-6876

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER
93½ Roncesvalles Avenue
LE 6-0143 LE 5-4455
Nekustami īpašumi pilsētā un uz lauklem.

APAVI - APĢĒRBI

V. Adītājs — LE 4-2526
drēbnieku amata meistars. 2218 DUNDAS ST. W.
Augstākās kvalitātes drēbju izvēlē. Pirmklasigs darbs.

Peter's Shoes HO 3-7319
— jūsu apavu veikals
243 DANFORTH AVE.
Importēti apavi dāmām, kungiem un bērniem.
Perlona zeķes

DAŽĀDI

Alder's Esso Services HO 6-0496
1151 QUEEN ST. E.
Atlasa riepas un baterijas. Dažādi auto remonti.

Asphalt Services Ltd. RO 9-4154
702 WESTON RD.
Grīdu — sienu — griestu tāles. ☆ Krāsas — tapetes — tepiķi.

Benjamin Film Laboratories Ltd. EM 3-6496
51 DUCHESS ST., TORONTO 2, ONT.
Krāsu un balti - melno filmu attīstīšana, bildes, palielinājumi un citi foto darbi ar izcilu kvalitāti. Tautiešiem atlaide

Crest Florists HU 7-0491
567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)
Ziedi katrai vajadzībai. Latviešu mākslinieku gleznas.
Latviskās rotas lietas. ELMĀRA GULBIS.

DES
Drapery Contract Services 789-4455
Latviešu uzņēmums Mājās BA 5-9292
521 OAKWOOD AVE.
Nesaistoša informācija un lietpratēja padomi jūsu mājas iekšienes izdailošanai. Aizkari, grīdsegas, drapērijas. u.c.

Everlast Heating Co. LE 1-1101
62 GEAREY AVE. Gāzes un eļļas apkures ierīces.
Īpašn. A. RASA. Tālr. mājās HO 5-5317

New Era Home Appliances Ltd. OX 9-7143
2902 DANFORTH AVE. Televizijas aparāti. Stereo.
Ledusskapji, veļas mašīnas, veļasžāvētāji. Elektriskās plītis.
Lielākā mēbeļu izvēle Toronto. AUSEKLIS JANSONS.

A. EGLĪTIS —
RADIO un TELEVIZIJAS veikals - darbnīca
Ierīko TV antenas. Atvērts līdz pl. 8 v., sestdienās līdz pl. 6 v.
● IZNĪRĒ TV par $8.- MĒNESĪ. ●
161A Roncesvalles Ave., Toronto. Tel LE 7-1401

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada
Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA
līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi.
Adrese: .....
Mr., Mrs., Miss .....
Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....
..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot).
Paraksts .....
Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn. $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.
Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St. Toronto, Ont., Canada, vai ar pārstāvjiem:

DĀMU FRIZIERSALONS VENTA'
3 Westmoreland Ave. (Bloor - Dovercourt),
Tel. LE 6-9544, Toronto.

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6790

VENUS
PUĶU VEIKALS
● Ziedi un ziedu sakārtojumi visādām vajadzībām.
● Latviešu keramika.
● Ādas izstrādājumi.
231 Roncesvalles Ave., Toronto.
LE 4-4645; LE 3-4037 pēc darba.
A. PUTNIŅS

WEST TORONTO T. V. RENTALS
Izīrē televizijas aparātus kopš 1954. gada.
● LIELĀ IZVĒLE LIETOTI T. V. APARĀTI. ●
T. V. un RADIO labošana.
924 College St., Toronto.
LE 5-9646. E. BĒRZPUMPURS

TRANSPORTA FIRMA
KAKTIŅŠ
Veicam visādus transportus ar moderņām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

BRĪVDIENĀM piedāvājam
JAUNĀKĀS GRĀMATAS

E. Dunsdorfs — LATVIJAS VĒSTURE — 1600 - 1710 $ 12.50
A. Voitkus — SPOGULIS — humoreska ..... $ 5.60
A. Johansons — VĒJU MEZGLI — esejas ..... $ 2.80
A. Daugule — SADEDZINĀTIE TILTI — romāns ..... $ 3.00
A. Cīka un
A. Šmits — — SPORTA SMAIDS — atmiņas ..... $ 3.00
T. Zeltiņa redakcijā — DZEJAS UN SEJAS — antalog. $ 7.50
J. S. Turģenevs — DŪMI — romāns ..... $ 3.85
Guntis Zariņš — VARONIBAS AUGSTA DZIESMA — stāsti ..... $ 3.80
Ilze Šķipsna — VĒJA STABULES — stāsti ..... $ 3.80
Dr. D. Biskaps — DZĪVES VĒJOS — ārsta dzīves un darba atmiņas ..... $ 5.50
TILTS Nr. 42./43 — žurnāls ..... $ 2.00
TILTS Nr. 44./45. — žurnāls ..... $ 2.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 41 ..... $ 1.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 42 ..... $ 1.00
J. Klīdzējs — JAUNIEŠI — romāns ..... $ 3.80
Irma Grebzde — KALNI KAPJ DEBESĪS — noveles $ 3.60
Marg. Kovaļevska — POSTA PUĶE — romāns ..... $ 4.00
F. E. Tamsāre — VELNS AR VILTOTU PASI — romāns $ 3.40
V. Kārkliņš — VAKARA ZVAIGZNES — romāns ..... $ 4.00
Francis Molnārs — PĀVILIELAS ZĒNI — jaunatnes romāns ..... $ 3.00
V. Krāslavietis — AR LAIKA BEDĻI — dzejoļi ..... $ 3.00
A. Eglītis — DIVI KĀPIENI — ar autora zīmējumiem $ 2.80
S. Lazdiņa — SADEGUSIE SPĀRNI, II daļa — romāns $ 3.90
E. Dārziņš — PAVASARA STRAUMES — dienas grām. $ 3.50
Andr. Eglītis — LĀSTS — dzejoļi ..... $ 4.25
LATVIJAS ATBRĪVOŠANAS KARĀ VĒSTURE, II d. $ 8.00
K. Kurbads — SILU SALKAS — dzejoļi ..... $ 2.80

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont., Canada.

VSK
APPLIED PHOTOGRAPHY
2017 Dundas Street WEST, Toronto,
tel. 535 - 4606.
V. Skudra fotografē atkal!
REKLĀMAS NOLŪKOS iesvētāmiem jauniešiem un jaunlaulātiem pāriem vienu portretu (11" × 14") izgatavoju bez maksas!
Lūdzu iepriekš pieteikties
535 - 4606.

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
CALLA
727 Danforth Ave., Toronto.
HO 6-9911.
BAGĀTIGAS ZIEDU VELTES UN ZIEDU SAKĀRTOJUMI KATRAM GADIJUMAM. ZAĻUMU UN TROPISKIE STĀDI.
TAUTISKIE IZSTRĀDĀJUMI.
PIEGĀDE MĀJAS.

REALTOR
BĒRZIŅŠ
Realty Limited
REAL ESTATE
INSURANCE
MORTGAGE BROKERS
NOTARY PUBLIC
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — pārdošanā: mājas, veikali, farmas u. c.
APDROŠINĀŠANA — apdrošina auto, mājas, mēbeles, zādzības, nelaimes, slimības u. c.
OBLIGĀCIJAS — obligāciju un aizdevumu sagāde u. c.
NOTĀRS — līgumi, tulkojumi, notāriāli apstiprinājumi u. c.
LE 4-8447
316 Harboard St.,
TORONTO

Dr. ROMAN PNEWSKY
Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Sveice.
Speciālists iekšķigās, sieviešu un veneriskās slimībās.
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā.

PROVINCES SEKRETĀRIĀTA UN PAVALSTNIECĪBAS DEPARTAMENTA PAVALSTNIECĪBAS NODAĻA sadarbībā ar TORONTO IZGLĪTĪBAS PĀRVALDI rīko
vasaras kursus angļu valodā
nesen iebraukušiem Toronto
no 1. jūlija līdz 17. augustam, no pirmdienas līdz piektdienai, no plkst. 7.30 — 9.30 vakarā.
CENTRAL TECHNICAL SCHOOL telpās, 275 Lippincott St., TORONTO.
Reģistrācija no 3. jūlija līdz 6.jūlijam, no plkst. 7.30 — 9.30 v.
● IEEJA BRĪVA.
J. R. H. MORGAN Izglītības direktors - rīkotājs.
OSCAR T. SIGSWORTH Priekšsēdētājs.

ZIGFRIDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-3183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne
Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citus LIETIŠĶAS MĀKSLAS IZSTRĀDĀJUMUS.
● Turpat dabūjami BILŽU LOGĀTI ●

ALFRED STIKUTS
REALTOR
481-0431
PĀRDOD: Bayview - Eglinton rajonā labu 5-istabu bungalovu ar garāžu. $ 14.500,- ar $ 1.000,- iemaksu. Obligācijas 6% gadā.
PĀRDOD: Lielu 6 - istabu skaistu māju ar garāžu un 200 pēdu dziļu grunts gabalu pie Davisvilles apakšzemes stacijas vienu bloku no Yonge. Ļoti izdevīgs pirkums par $ 14.500,-. Iemaksa un maksāšanas noteikumi pēc vienošanās.
Tuvākai inf. zvanīt A. Užānam, HU 1-0431,
592 Mt. Pleasant Rd., Toronto.

LICENZĒTS GĀZES UN EĻĻAS APKURU IERĪKOTĀJS
izpilda jaunus un remonta darbus.
Krāsns tīrīšana $ 7.00.
Lūdz zvanīt LE 1-6583.
A. LAGUNS,
204 Oakwood Ave., Toronto.

Meklē
VIKTORU RUBULI,
Lūdz rakstīt
ALBERTAM RUBULIM,
1737 Roscoe Street,
Chicago 13, Ill., USA.

Sunnyside rajonā
IZĪRĒJAMA
istaba ar virtuvi
vienai personai — $ 8.- nedēļā.
Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā — LE 4-1659, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403.

F. Rasay
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANAS BIROJS,
467 Sherbourne St.,
Toronto.
Tel. WA 4-1408.
☆
Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

APVIENOTIE

„SAULAINES" 10 gadu svētki

š. g. 14. jūlijā, plkst. 2-os dienā, Saulainē, ar draudzes iesvētīto jauniešu pulcēšanos.

Dienā: Jaunatnes sporta spēles. Pl. 7 vak. deja pie latviskas mūzikas.

Tumsai iestājoties: Lielais ugunskurs. Pēc ugunskura iesvētīto jauniešu azaids.

Svētdien, 15. jūlijā, pl. 11.00: Svinīgs dievkalpojums.

Plkst. 12.00: Svētku akts — (pie lielās mājas).

Plkst. 1.30: Kopīgas svētku pusdienas.

Plkst. 3.00: Svētku programma — piedalās: Inesę Akmens, dubultkvartets KALVIS J. Dzeguzes vadībā, tauru orķestris E. Slaucītāja vadībā, DIŽDANCIS Z. Miezīša vadībā, Saulaines bērnu nometnes bērni ar vingrojumiem.

Ieejas maksa visiem svētku sarīkojumiem $ 1.- no personas, bērniem līdz 16 g. v. ieeja brīva, un 50 ¢ automašīnas novietošanai. Visa Saulaines territorija ir sarīkojuma vieta.

Visus laipni ielūdz SAULAINES PĀRVALDE.

LIELS NOTIKUMS SPORTĀ!

1962. GADA BALTIEŠU OLIMPIĀDE

notiks igauņu vasaras nometnē pie UDORA š. g. no 14. jūlija līdz 15. jūlijam.

Ziemeļamerikas baltiešu meistarsacīkstes vieglatlētikā ,peldēšanā ,tenisā, volejbolā, basketbolā, futbolā un šaušanā.

Pl. 10 rītā dalībnieku parāde, pl. 12 sacīkšu sākums

Piedalās LABĀKIE BALTIEŠU SPORTISTI no ASV un KANADAS.

Vērojiet Latvijas karoga pacelšanu un klausāties Latvijas himnas skaņās par godu latviešu meistariem. ● Tuvāka informācija par aizbraukšanu uz igauņu vasaras nometni tiks ziņota šinī laikrakstā vēlāk.

Sv. Katarīnes, Niagaras un Hamiltonas DV nodaļu sarīkojumā līgotāji pulcējās Port Yellrā. Jautro līgotāju pulkā uzņēmumā no kreisās: Hamiltonas DV pr-ks O. Ieviņš, Vaterlū pr-ce N. Pulciņa un Sv. Katarīnes vanadžu pr-ce S. Kļ soņe. 2. r.: Kanadas vana žu pr-ce I. Breikša, Sv. Katarīnes nod. pr-ks P. Vītols un Niagaras DV nodaļas pr-ks J. Celms. Foto: Juris Ligers

✝

Bijušais T.L.B. priekšnieks

ALFREDS KLAVIŅŠ

aizgājis Dieva mierā 1962. gada 16. jūnijā.

Viņu mīļā piemiņā paturēs:

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBA.

ATKAL EPIDĒMIJA BRITANIJĀ

Britaniju šogad piemeklē epidēmijas viena pēc otras. Ziemā Anglijā (Bredfordā) un pēc tam Velsā plosījās bakas, kas bija ievestas no Pakistanas un izsauca pāniku ne tikai pašā Britanijā, bet arī ārzemēs: britu tūristiem, iebraucot dažādās Eiropas kontinenta valstīs, bija jāuzrāda baku potēšanas apliecība. Tagad Skotijā jau dauda upuru ir prasījusi bērnu trieka. Nelielajā Dandī (Dundee) pilsētiņā neilgā laikā saslimušas 34 personas — dažādā vecumā, bet pa lielākai daļai bērni, pie kam daži no slimības upuriem ir jau miruši ,citi paralizēti smagā veidā. Atsevišķi saslimšanas gadījumi ir reģistrēti arī citās Skotijas pilsētās, atskaitot Edinburgu. Tagad lielā steigā notiek bērnu (un arī pieaugušo) potēšana pret bīstamo slimību. Arī šoreiz, tāpat kā baku epidēmijas laikā, dzirdams, ka daudzi atsakoties saņemt aizsargpotes . . . reliģiskas pārliecības dēļ. . . Viņu domu gaita ir šāda: cilvēkiem ir jāpadodas Dieva lēmumam, un tātad nekādas aizsargpotes nav vajadzīgas.

Par epidēmiju izplatīšanos nav jābrīnās, ņemot vērā visai primitīvos sanitāros apstākļus veikalos, kuŗi tiešām pārsteidz ārzemniekus. Piemēram, konditorejās un maiznīcās pārdevējas ņem visus cepumus ar rokām, ar kuŗām tās skaŗ arī visnetīrāko priekšmetu pasaulē — naudu, jo atsevišķu kasieŗu veikalos pa lielākai daļai nav. Ne mazāk antisanitāri apstākļi valda miesnieku veikalos un citur. Brīžiem atskan protesta balsis avīzēs, bet, kad tās norimst, viss paliek pa vecam, jo katrs jaunievedums kas runā pretim „vecajām labajām britu tradicijām", ir nepopulārs. Varbūt vienīgi vēsais klimats pasargā Britaniju no plašāka epidēmiju viļņa vasarās.

A.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Oops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331. Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Māc.A. Lūsis, 50 Dewson St. Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

8. jūlijā, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā jaunatnes iesvētīšanas dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

15. jūlijā, plkst. 2,30 p. p. iesvētīšanas dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Barnaba baznīcā.

22. jūlijā, plkst. 12 dievkalpojums draudzes lauku īpašumā.

LONDONA, ONT.

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas Latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

8. jūlijā ,plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums. Māc. J. Prauliņš.

Sv. Katarines latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

15. jūlijā, plkst. 3.30 p. p. dievkalpojums. Prāvests A. Skrodelis un dr. māc. J. Prauliņš. Dziesmu lapiņas.

Dievkalpojums ar amata nozīmes pasniegšanu draudzes priekšniekam

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1425 W 13-th Ave., Vancouver 9, B. C. tel. RE 8-8797, Vankuveras ev. - lut. latviešu draudze.

Dievkalpojums Kitsilano baznīcā 8. jūlijā, plkst. 3 p.p.

22. jūlijā, plkst. 3 p. p.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P.Q. Tel HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

Māc Viesturs Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

7. jūlijā, plkst. 7 vak. vakara dievkalpojums Presbiteriāņu baznīcā Hutchison un Viateur ielu stūrī.

15. jūlijā, plkst. 11 no rīta draudzes lauku īpašumā Tērvetē dievkalpojums ar prāv. Dr. V. Sandera, no Vācijas, piedalīšanos.

29. jūlijā, plkst. 11 no rīta draudzes lauku īpašumā Tērvetē dievkalpojums.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 14 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 —Ošavas raidītājs.

SPORTS

DAUGAVAS VANAGI VINGRINĀS ŠAUŠANĀ

Tradicionālās pavasara šaušanas sacensības starp Kičeneras - Vaterlū un Londonas nodaļām notika Grantonā, pie Londonas, J. Kalniņa saimniecībā.

No Kičeneras - Vaterlū nodaļas piedalījās: A. Preiss, P. Skrastiņš, S. Melderis, A. Bērziņš un K. Andersons. No Londonas nodaļas: V. Miķelsons, O. Zers, R. Alksnis, A. Radziņš, A. Jurkāns, A. Vickops un T. Bērziņš. Par tiesnešiem darbojās: R. Epneris, A. Taube un R. Bērziņš.

Individuālās sacensībās ar mazkalibra šauteni no trim stāvokļiem: pirmā vietā ierindojās A. Radziņš (DV Londonas nod.) ar 132 punktiem, otrā vietā V. Miķelsons (DV Londonas nod.) — 131 p., trešā vietā T. Bērziņš (DV Londonas nod.) — 130 p., ceturtā vietā O. Zers (DV Londonas nod.) — 130 p., piektā vietā A. Preiss (DV Kičeneras - Vaterlū nod.) — 130 p., un sestā vietā R.Alksnis (DV Londonas nod.) — 125 p.

Vienību sacensībā piedalījās no Kičeneras - Vaterlū nodaļas: A. Preiss, P. Skrastiņš un S. Melderis, bet no Londonas nod.: T. Bērziņš, A. Radziņš un V. Miķelsons. Kičeneras - Vaterlū nodaļas vienība sasniedza 369 p., Londonas nod .vienība — 381 p., izcīnot ceļojošo kausu jau trešo gadu no vietas. Saskaņā ar sacīkšu noteikumiem balva tagad paliek DV Londonas nodaļas īpašumā.

Pirmo trīs vietu ieguvēji saņēma skaistas A. Preisa gaumīgi pagatavotas balvas. Pārsteiguma balvu saņēma A. Vickops.

Balvas uzvarētājiem pasniedza DV KV priekšsēdis R. Epneris.

R. B.

Vērtīgas balvas Jaunatnes svētku šaušanas sacensībām

Jaunatnes svētku ietvaros šaušanas turnīrs turpināsies vēl 7. jūlijā, plkst. 9.00 Fox Valley Rifle Range. Interesenti visās klasēs var pieteikties svētku informācijas birojā līdz 6. jūlijam, plkst. 8.00 vakarā, Šeraton viesnīcā.

Šaušanas turnīram balvas ziedojuši: DV centrālā valde — tālskatu, DV Kanadā — latviskuļ albumu un DV Sav. Valstīs — Latvijas atbrīvošanas kara vēstures abas daļas.

TENISA SEZONU UZSĀKOT

2. / 3. jūnijā Toronto latviešu tenisisti bija pulcējušies Riverdale tenisa laukumos 1962. gada sezonas atklāšanas sacīkstēm. Spraigās un draudzīgās cīņās pavadītās dienas norādīja, ka varam gaidīt augstāku spēju līmeni šinī sezonā.

Dāmu vienspēlēs patikams pārsteigums bija jaunās spēlētājas — Daina Lūse un Renata Pilskalniete. Lai gan viņām šis bija pirmās sacīkstes, tomēr tās jau uzrādīja labu spēles techniku.

Kungu vienspēlēs nepārspēts palika R. Ceinovskis ,finālā uzvarot E. Mikazānu ar rezultātu 6:2, 6:3, 9:7. 3. vietu izcīnīja A. Mackars, 4. v. — A. Jēkabsons.

Dāmu vienspēlēs uzvarēja M. Ulmane, 2. vietā G. Mackare, 3. — D. Lūse un 4. — R. Pilskalniete.

Treniņi iesācējiem šogad notiks Riverdale laukumos, pirmdienās un ceturtdienās plkst. 7 vakarā un sestdienās plkst. 2 pēcpusdienā.

MIRIS SKOLOTĀJS ROBERTS ŠĒNBRUNS

Rietumvācijā, Delmenhorstas veco ļaužu mītnē Stephanusstift, 21. jūnijā miris ilggadīgs skolotājs, ērģelnieks un čaklš sabiedrisks darbinieks Roberts Šēnbruns.

R. Šēnbruns dzimis 1876. g. 16. septembrī Zvārdes skolotāja un ērģelnieka ģimenē. Pirmo izglītību un mūzikālās zināšanas ieguvis no sava tēva. Tad seko mācības Kuldīgas skolotāju seminārā, pēc kuŗa beigšanas sāk strādāt par skolotāju vispirms Sarkanmuižas pag. skolā, tad Jaunaucē, bet no 1901. g. pārceļas uz Nīgrandi, kur darbojas par skolotāju un draudzes ērģelnieku veselus 34 gadus. Blakus skolotāja darbam aktīvi piedalījies draudzes sabiedriskos pasākumos un dažādās organizācijās.

Trimdā Šēnbruns nonāk vispirms Bodenteichas, tad Fareles un beidzot Delmenhorstas veco ļaužu mītnē, kur darbojās līdz pat pēdējam laikam par latviešu ev. - lut. draudzes ērģelnieku un revīzijas komisijas priekšsēdi.

Apbedīts 25. jūnijā Delmenhorstas kapu latviešu nodalījumā.

Lai vieglas smilts rosīgajam darbiniekam svešajā zemē!

Raits Rītums.

JAUTĀJUMS NAV . .

(Pārnesums no 4. lpp.)

viešu gara darbiniekiem" ir skaidri un nepārprotami rakstīts: „No Kultūras fonda līdzekļiem piešķirts . . . ALA's Kultūras birojam $ 700.- . . ." J. Niedra norāda, ka šī summa piešķirta no ALA's līdzekļiem. Pret to nav nekādu ieblidumu, bet kā gan lasītājs to varēja zināt, ka tas tā jāsaprot, jo atreferējums laikrakstā rādīja, ka tā bija ZALKF nevis ALA's sēde.

Tai manas vēstules daļai, kur biju minējis par Dziesmu svētku vēstures izdošanu, ko gan daļēji varētu uzskatīt par aizrādījumu, J. Niedra man piekrīt. Līdz ar to nebūtu lietišķi teikt, ka aizrādījums nevietā. Ja manā vēstulē kāds būtu saskatījis, ka esmu domājis zara zāģēšanu, uz kuŗa paši sēžam, vai ko tamlīdzīgu, tas ir noteikti pārpratums, jo neesmu domājis ne pats par zara zāģēri uzstāties, nedz to kādam ieteicis darīt. Mans ieskats ir, ka demokratiskā iekārtā katram pilsonim ir vārda brīvība, tādēļ, kaut jautātāja domas atšķirtos no tās, ko izteikuši tiešā darba veicēji, nevajadzētu jautātāju pieskaitīt vienības un labās sadarbības jaucējiem vai uzskatīt kā nepamatotu aizdomu meklētāju.

Pārpratumi aizvien atgadījušies un to noskaidrošana nav nekāda neatļauta lieta.

No savas puses es izbeidzu katras debates presē attiecībā uz pieminētajiem rakstiem.

V. Muktš.

HARIJS PLŪCIS . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

griežas arī baleta skolā un mēģinājumos.

Harijs Plūcis ar savu talantu un neatlaidību no visiem mūsu trimdas māksliniekiem ir guvis vislabākos panākumus. Par mūsu mākslinieka izciliem panākumiem mēs priecājamies un novēlam vislabākās sekmes arī nākotnē.

Vinē Plūcis audzina trīs dēlus. Gvido, vecākais no viņiem, jau iesācis skolas gaitas, vidējais — Ivars — ar lielu nopietnību apmeklē bērnu dārzu, bet jaunākais — Andris — vislabāk uzturas mātes tuvumā. Dzīvojot svešumā un apmeklējot svešas skolas, ir jāizmācās dažādas valodas,bet pašu latviešu valoda viņiem vismīļākā.

Plūcis mīl savu darbu, mīl Vini, bet vissirsnīgāk runā par savu dēlu jaunākiem darbiem un nedarbiem.

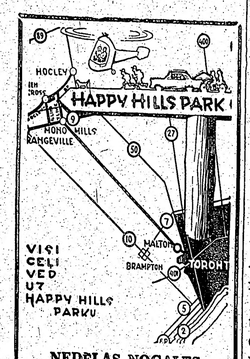

NEDĒĻAS NOGALES

Ģimenēm, organizētiem izbraukumiem un nometņošanai skaistā kalnainā apvidū.

32 jūdzes no Toronto (Metro) robežas.

Zvanīt informācijai LE 4-0563.

S. VASARAJS.

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI?

Vai esat nokārtojuši abonementu?

SAVIENOTĀS VALSTĪS

BAFALO

● Bafalo latviešu mazās saimītes vidusskolu šogad beidz pieci jaunieši, kas visi nodomājuši izglītību turpināt. Tie ir: Jānis Roess, Gunta Spalis un Olita Nagobads, kas uzņemti Bafalo universitātē.

● Pēc ilgāka laika Bafalo latviešu kluba valde bija noorganizējusi tautiešiem kopīgu Līgo vakara svinēšanu J. Peipiņa laukū saimniecībā, apm. 60 jūdžu no pilsētas. Tomēr minētā vietā bija sapulcējušies tikai ap 20 tautiešu, kas bagātīgi izbaudīja pie ugunskura Jāņu tēva un Jāņu mātes viesmīlību, dziedot līgo dziesmas, līdz ap pusnakti sāka liņāt siks lietus un bija jāmeklē pajumte.

MINEAPOLE

● DV apvienība bija rīkojusi tradicionālo Līgo vakaru Ītona rančā. Jaukais laiks bija izviliņājis daudzus līgotājus. Vakaru ievadīja Līgo uzvedums, kas izpelnījās skatītāju dzīvu atsaucību. Uzvedumā piedalījās tautisko deju kopa Pērkonītis, kas vēlāk izpildīja arī vairākas atsevišķas tautas dejas. Pēc uzveduma jaunbērni devās kalnā, kur dedzināja jāņugunis un notika aplīgošanās. Jāņugunīm dziestot, visi devās zaļumiem greznotā deju zālē un nodevās deju priekiem līdz rīta ausmai. Spēlēja latvieša G. Tiļa deju ansamblis. K-ts

Dažas ainas no Jāņu uzveduma „Atjāj Viesturs Jāņu nakti" Sidrabenē. Uzņēmumā pa kr.: Aplīgošanās. Pa labi: Uzveduma dalībnieki sumina rakstnieci B. Senkēviču.

V.DĀRZIŅU PIEMINOT

(Pārnesums no 8. lpp.)

dziesmai — kuŗā starp citu īpaši izcēlies viņa tēvs Emils Dārziņš — Volfgangs Dārziņš nav pieskāries nemaz. Tāpat niecīgs liekas viņa devums kopa literātūrā, salīdzinot ar to bagātību, ko viņš atstājis mūsu klavieŗu literātūrā. No pēdējās iedvesmi un paraugu varēs smelties arī mūsu skaņražu jaunākā paaudze ,turpinot risināt tās problēmas, kuŗām aizgājušais skaņrādis savā garīgā vēstījumā parādījis it kā ceļu. Volfganga Dārziņa personīgais šarms, stāstītāja un mūzikas apcerētāja talants, viņa lielā erudīcija mākslai piederošos un arī ārpus mākslas stāvošos novados atstās zīmīgas atmiņas šo paaudžu un laika biedru starpā. Viņa atstātais mantojums mūzikā, ar visu to īpatnējo, laikmetīgo un reizē dziļi artistisko, toties paliks ierakstīts kā mūžīga un paliekošs vērtība latviešu mūzikas vēsturē. kas Volfgangu Dārziņu piemin nēs kā lielu un patiesu skaņradi savā inspirācijas garā un oriģinālā latviešu un pasaules mūzikas skatījumā.

MASKAVA SOLĀS ATBALSTĪT PEKINGU

(Pārnesums no 1. lpp.)

Chruščevs deklarēja, ka šāds mēģinājums beigtos ar totālu sakāvi. „Katrs," sacīja Chruščevs, „kas jebkad uzdrošinās uzbrukt Ķīnas tautas republikai, saņems tādu pretsitienu no varonīgās. Ķīnas tautas, Padomju Savienības un pārējām sociālistu valstīm, ka tas to pilnīgi izņīcinās."

Ne par velti padomju diktātors vairākās runās Rumānijā atkal atkārtoja jau savu gan nodišušo, bet vēl vienmēr biedinošo, „mēs jūs apraksim" frazi.

Komūnistu Ķīna nav spējīga iekarot Formozu. Fiziski, un arī tādēļ, ka to sargā Sav. Valstis. Bet, ja Sav. Valstis nesargā Kvēmoju un Matsu, Pekinga tās var paņemt relātivi viegli. Ja tik vien Mao zinātu Vašingtonas reakciju! Nacionālisti, bez Sav. Valstu atbalsta nav nekāds drauds komūnistu Ķīnai.

Tālo Austrumu sasplīējuma rezultātā var viegli vien rēķināties ar iespēju, ka komūnisti sagrābj piekrastes salas un ka ar to komūnistu Ķīnas un Formozas disputs uz starptautiskās skatuves tiek iesaldēts uz ilgu, ilgu laiku. Tad tiek rasta tā neapmierinošā, bet nepārvaramā situācija, kad komūnisti netiek klāt nacionālistiem, un pēdējie netiek klāt komūnistiem. Pasaules vārīšanos tas, protams, neapklusinās.

RIETUMEIROPA TUVOJAS LIELĀKAI KOPIBAI

Rietumvācijas kanclera Ādenauera nedēļu ilgā viesošanās Francijā solās izvērsties par vienu no lielākiem draudzības apliecinājumiem starp Ādenaueru un prezidentu de Gollu.

Kanclera Ādenauera vizītes laikā prezidents de Golls tiktāl mīkstinājis savus Eiropas politiskās apvienības noteikumus, ka tie, domājams, jau tuvākā nākotnē būs pieņemami Holandei, Beļģijai, Luksemburgai un Italijai, un, ar laiku, izteica cerības abi Rietumeiropas pamatakmeņi, arī Anglijai.

Padomju Savienībai, kas vēl vienmēr nav beigusi laizīt Rietumeiropas militārās vienotības un saimnieciskās kopības brūces, de Golla un Ādenauera vienošanās nāk kā sausums pēc bada. Eiropas vienotība militāri, saimnieciski, kultūrāli, un tagad politiski, vairs nav izbēgama. Chruščeva priekšā izveidojusies pilnīgi slēgta fronte, ko Padomju Savienības esošie līdzekļi vairs nespēj iznīcināt.

MĀJU ĪPAŠNIEKI, SAGĀDĀJU

1-ās un 2-ās

OBLIGĀCIJAS

Visizdevīgākie maksāšanas noteikumi

Nesaistoša informācija. ME 3-8305, Toronto.

V. LIEPIŅŠ.

PIRMAIS LATVIEŠU OBLIGĀCIJU BIROJS TORONTO